

HANDBAL x-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - MAART/APRIL/MEI 2015

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivotteam

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT

HANDBALSHOP.P.BE

de.pivot@telenet.be

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

Toverformule

Colofon

8e Jaargang nr.34
MAART 2015
vhv@handbal.be
Handbal X-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer €2
V.U. David Van Dorpe
Dr. Vanderhoeydonckst. 48
3560 Lummen

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Marijn Peters
Katrien Debacker
Birthe Van Der Veken

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
(www.fotomakers.be)
Cedric Janssens
(www.osin-view.com)
Marcel Coppens
Eddy De Vlieger
Ronny Billen
Luc Kempeneers

Coverfoto

Thomas Bolaers, de man
in vorm bij Besançon,
hier met de Red Wolves
tegen Nederland.
(foto: Cedric Janssens)

De eerste editie van de geïntegreerde BENE-League was een succes. De competitie, die op relatief korte termijn op poten gezet werd na het afhaken van de Luxemburgers, vulde de sportieve verwachtingen in ieder geval in. De dringende vraag van de clubs om de competitie uit te breiden naar meer teams bleef dan ook niet uit. Gezien de impact van een uitbreiding op de competitie zelf, maar ook op de organisatie van de onderliggende reeksen, beslisten het bestuur van de Belgische Handbalbond en het NHV dat dit niet haalbaar was voor volgend seizoen, maar eventueel, mits goeie analyse voor het seizoen 16/17.

De competitieformule...het is één van de hoekstenen van de sportorganisatie. Iedereen heeft er een mening over. En terecht. Zijn er veel dergelijke onderwerpen? Waarschijnlijk niet. Dubbel speelrecht misschien? Of de relatie tussen topsport en breedtesport? Leeftijdscategorieën bij de jeugd? Items als de competitieformule hebben ook veel deelaspecten. Afstand versus kwaliteit. Spankracht. Voorgift van punten. Kan (moet?) je ploegen die verschillende competities spelen en daarna samen in een barrage komen andere beginkapitalen geven? Het onvergelijkbare vergelijken? Voor sommigen wel, volgens anderen niet. 'Keep it simple' is een veelgehoorde boutade. *Why not...* maar dan ervaart men een gebrek aan spankracht. Als het veel genuanceerder (complexer?) is kan de buitenwacht misschien niet meer volgen.

Het is belangrijk om niet om de haverklap te veranderen. Als je de competitieformule aanpast aan de huidige waardenverhoudingen, riskeer je ieder jaar achter de feiten aan te lopen. Want die waardenverhoudingen wijzigen namelijk ook ieder jaar.

Van tijd tot tijd moeten er over deze onderwerpen echter knopen doorgemaakt worden. Door de Raad van Bestuur. Omdat het niet eenvoudig is om algemene referenda te organiseren over dergelijke onderwerpen, gaat de Raad van Bestuur zelf pro's en contra's onderzoeken, of vraagt ze input aan de betrokken clubs. Moeten de damesclubs zich uitspreken over de formule bij de heren en omgekeerd? Beter niet, waarschijnlijk. De Raad van Bestuur moet ook haar verantwoordelijkheid kunnen nemen. De clubs verkiezen een Raad van Bestuur, en die duidt op haar beurt haar vertegenwoordigers in het PUC aan, om te beslissen op Belgisch niveau. In ieder geval: de toverformule, het deksel dat op alle potjes past, zal wel niet bestaan, en daarom wordt gestreefd naar een zo goed mogelijk evenwicht.

We kunnen in dit nummer (bemerkt de aangepaste lay-out!) nader kennis maken met twee Philippen. Philippe Paquay, de nieuwe sterke man van het BLOSO, geeft ons een inkijk in de prioriteiten van de Vlaamse sportadministratie, die, zoals veel publieke instanties, de buikriem moet aanhalen. Philip De Hollogne neemt ons mee achter de schermen van TV Limburg. Met Guy Petitgirard bekijken we wat de stappen zijn die de top van de handbalpiramide moet (durven) zetten om vooruit te gaan. Hoe kijkt hij na een inlooperperiode aan tegen de huidige situatie? De zusjes Verschuuren kijken vooruit naar de eerste Bekerfinale uit de clubgeschiedenis van DHC Waasmunster, en we maken kennis met Christof Claes, die samen met Erwin Dirx op 20 maart kandideert voor een zitje in de Raad van Bestuur, en zo een nog betere vertegenwoordiging van de Regio's in het VHV bestuur wil verankeren.

‘Waasmunster heeft het potentieel om mee te draaien met de topploegen’

DHC Waasmunster is bezig aan een ongeëvenaard sterk seizoen. De Oost-Vlaamse club promoveerde vier jaar geleden naar de hoogste klasse van het dameshandbal. Nu staat de club voor het eerst in haar geschiedenis in de finale van de beker van België en miste ze op een haar na de play-offs. Twee spilfiguren in het Wase succesverhaal zijn de zussen Marlies (22) en Clara (20) Verschuuren. De oudste prijkt helemaal bovenaan de topscoorderslijst, de jongste is als keepster het slot op de deur van de Waasmunsterse verdediging.

Jullie zijn met DHC bezig aan een sterk seizoen. Wat was de doelstelling van de club bij de start van de competitie?

Clara: ‘We wilden dit jaar zo ver mogelijk geraken in de beker. Dat is gelukt. Verder wilden we graag play-offs spelen. Al was het bij het begin van het seizoen moeilijk om in te schatten hoe zwaar de tegenstand zou zijn. Rhino Turnhout viel weg. Sint-Truiden was verzwakt, maar ze trokken wel een sterke keepster als Nicky Houba aan.’

Marlies: ‘We wisten dat Visé en Hasselt nog altijd topploegen zouden zijn. Op de persconferentie voor de start van de competitie hebben we ook gezegd dat veel zou afhangen van hoeveel blessures ons treffen, want we hebben een beperkte kern. Dat is nog maar eens gebleken. Op dit moment zijn er drie basisspelers geblesseerd en dat voel je wel.’

Ups en downs

Ondertussen is de reguliere competitie achter de rug. Wat vonden jullie van het seizoen tot hertoe?

Marlies: ‘Het is een seizoen geweest met ups en downs, maar dat is logisch met zo’n jonge ploeg. Onze oudste speelster, Kim Dieleman, is amper 23 en zij is nu geblesseerd. Ik merk ook bij mezelf die ups en downs. Soms speel ik een match waarvan ik denk: ‘dat ging al de goede richting uit’ en dan zijn er wedstrijden waarin ik echt slecht speel. Clara speelde wel een redelijk constant seizoen.’

Clara: ‘Wat bij mij persoonlijk soms een probleem is, is dat ik het makkelijker vind om tegen goede ploegen te keepen. Als we tegen een mindere ploeg spelen, dan heb ik automatisch een min-

dere match. We hebben ook een paar matches verloren die we eigenlijk hadden moeten winnen, zoals tegen Antwerpen. Al hadden we wel pech dat we toen niet compleet waren.’

Wat vinden jullie van de tegenstand dit jaar?

Clara: ‘Ik vind de tegenstand dit jaar sterker dan vorig jaar. Visé en Hasselt steken er bovenuit, maar de rest is aan elkaar gewaagd.’

Marlies: ‘Elke wedstrijd moet gespeeld worden, dat is dit seizoen wel duidelijk. Ik denk dat er meer en meer ploegen rekening met ons beginnen houden. Het is leuk om als club uit Oost-Vlaanderen te kunnen tonen dat wij ook meedraaien. We hebben de kloof met de top verkleind. De club heeft qua omkadering en sponsoring stappen vooruit gezet en ik zie alle speelsters nog elke training groeien, dat is tof. We werken heel hard en trainen vier tot vijf keer per week. Het is leuk om dat aan de resultaten te zien.’

Binnenkort spelen jullie voor het eerst in de clubgeschiedenis de bekerfinale. Hoe blikken jullie terug op het parcours dat jullie tot nu toe in de beker aflegden?

Clara: ‘Onze eerste match was meteen tegen een andere eersteklasser: Bocholt. De meeste andere ploegen mochten starten tegen een ploeg uit een lagere reeks, al hadden ze mij op training wel verteld dat, eens we voorbij Bocholt zouden geraken, de loting echt gunstig was. We zijn toen wel met een bang hart naar daar gegaan. Tijdens de competitie hebben we in Bocholt met één goal verschil in de slotseconde gewonnen. De bekerwedstrijd daar is wel redelijk vlot verlopen. Daarna moesten we het opnemen tegen een andere ploeg uit eerste nationale: Meeuwen. Dat was echt een thriller! We hadden ook pech dat de week ervoor één van onze basisspelsters, Stephanie Smet, geblesseerd uitviel. Het is niet makkelijk om zoiets op een week tijd op te lossen.’

Marlies: ‘Nadat we met het kleinste verschil van Meeuwen gewonnen hadden, speelden we de halve finale tegen Don Bosco Gent. Op papier ben je dan natuurlijk de sterkste, want je speelt een reeks hoger. Al waren we wel heel gefocust voor die wedstrijd. De meisjes van Gent zouden heel erg gemotiveerd zijn, dus het was belangrijk om hen niet in de match te laten komen. De terugmatch van die halve finale was fantastisch. Ik denk dat ik nog nooit zoveel supporters heb ge-

Clara (12) en Marlies (7)

zien in onze sporthal. Al hebben we ook tijdens andere wedstrijden veel toeschouwers. Het is echt fijn om te weten dat zij achter je staan.'

Vechtersmentaliteit

Jullie spelen tegen Hasselt. Maken jullie kans?

Marlies: 'Ik denk dat we alleszins bewezen hebben dat we verdiend in die finale staan. We hebben er heel hard voor gewerkt en het is leuk om als beloning daar te mogen staan. Sommige mensen van andere ploegen zeggen dat wij een makkelijker loting hadden, maar wij hebben ook twee eersteklassers naar huis gespeeld. Bocholt en Meeuwen staan onder ons in de rangschikking, maar ze hebben allebei al bewezen dat ze van iedereen kunnen winnen.'

Clara: 'Het is heel jammer dat er net nu drie gekwetsten zijn. Tijdens de competitie hebben we maar met twee puntjes verschil verloren op het veld van Hasselt en dat was zonder Stefanie Van den Abeele. Ik denk dat we als we voltallig zijn evenveel kans maken om te winnen, maar nu hebben zij wel het voordeel. Ze zijn momenteel ook heel goed bezig. Tegen Visé speelden ze onlangs gelijk in de competitie en ze hebben hen ook verslagen in de Beker.'

Marlies: 'Hasselt is zeker favoriet. Ze hebben ervaring met finales en wij niet, dat is dus een voordeel voor hen en ze hebben een bredere kern. Op vlak van snelheid moeten wij zeker niet onderdoen. Ik denk dat het belangrijkste is dat we ervan genieten en dat we een mooie wedstrijd

spelen. Al schat ik onze kansen om te winnen behoorlijk hoog in. We hebben een echte vechtersmentaliteit en onze ploeg hangt goed aan elkaar. Zagen tegen elkaar, dat doen wij niet. We hebben het potentieel om met de topploegen mee te draaien.'

Als jullie de beker winnen of als jullie tegenstander Hasselt kampioen wordt, mogen jullie mogelijk Europees spelen. Zou de club dat overwegen?

Marlies: 'Mocht het ons gevraagd worden, denk ik dat iedereen van de speelsters volmondig ja zegt. De wil is er, maar mocht het zover zijn, moet het bestuur bespreken of het financieel mogelijk is om Europees te spelen. Blijkbaar is daar toch een behoorlijke som geld mee gemoeid.'

Beloften

Jullie zijn vier jaar geleden met bijna uitsluitend jeugdproducten gepromoveerd naar eerste nationale. Denken jullie dat het mogelijk is om in de toekomst met zoveel eigen jeugd te blijven spelen?

Marlies: 'Ik denk dat we moeten blijven werken met eigen jeugd en eventueel ook met jonge speelsters van buitenaf. We hebben ook nu enkele 16- en 17-jarige speelsters en zij krijgen volop kansen. Blijven investeren in de jeugd is dus zeker belangrijk, al zijn we ook nog op zoek naar nieuwe mensen. Dat is niet eenvoudig, want we leven op een eiland. Veel speelsters weten dat wij een toffe groep hebben die goed aaneenhangt, maar de afstand houdt hen vaak tegen om bij ons

te komen spelen.'

Is er bij de jeugd talent op komst?

Marlies: 'Ja, zeker. Bij elke lichting spelen er een paar meisjes die er echt voor gaan. Ik coach zelf de M14 en M16 en bij hen zijn er toch een viertal speelsters van wie ik denk dat zij op termijn moeten kunnen groeien in de beloftenploeg. Al zou het aantal jeugdspelsters nog moeten stijgen. We doen ons best, maar het is niet altijd makkelijk om nieuwe leden aan te trekken.'

Is de beloftencompetitie een goede zaak voor de jeugd?

Clara: 'Ja, sowieso. Jonge speelsters krijgen er de kans om wedstrijdritme op te doen op een hoger niveau dan bij de jeugd. Het is dan ook makkelijker om de stap naar de eerste ploeg te maken als je eerst bij de beloften hebt gespeeld. Als je die meisjes meteen moet inbrengen bij de eerste ploeg, zouden ze waarschijnlijk niet veel durven. Bij de beloften mogen ze fouten maken en daar kunnen ze uit leren.'

Risico

Volgend jaar zullen er maar acht ploegen meer aantreden in eerste nationale. Wat vinden jullie van die competitieherforming?

Marlies: 'Ik weet het niet goed. Acht ploegen lijkt mij zo weinig. Vorig jaar was aan de topploegen uit tweede nationale de vraag gesteld om te stijgen. Ik weet niet hoe de situatie nu is, maar toen zagen die clubs het niet zitten om over te gaan

naar eerste. De kloof tussen beide reeksen wordt immers groter en groter.'

Clara: 'Voor sommige ploegen is het ook moeilijk omdat ze zowel een eerste als een beloftenploeg moeten hebben. Maar het is jammer dat er niemand wou overkomen vorig seizoen, want dat is niet positief voor het dameshandbal. Tijdens ons eerste seizoen in eerste nationale hebben wij amper één match gewonnen. Maar dan moet je gewoon sterk staan als team.'

Marlies: 'Gewoon proberen, zou ik zeggen. Ik denk dat veel ploegen bang zijn om meteen weer te zakken. Je loopt dan het risico dat je ploeg uit elkaar valt omdat andere clubs je goede speelsters komen weghalen, maar dat risico moet je durven nemen. Je kan als ploeg pas groeien als je tegen betere ploegen speelt. En verder moeten we dameshandbal blijven promoten, al worden er nu al goede initiatieven genomen zoals de Damesdag.'

Jullie spelen ook allebei bij de U23-damesselectie. Hoe loopt het daarmee?

Marlies: 'Vorig jaar hebben we veel getraind om toe te werken naar de Challenge Trophy in Griekenland. Dat was een unieke ervaring waar ik enorm veel heb bijgeleerd. Dit jaar is het wat rustiger, ook omdat onze trainster Linde Panis net bevallen is, maar deze zomer spelen we wel opnieuw een internationaal toernooi. Alleen jammer dat dat hele toernooi door de speelsters zelf bekostigd moet worden. De U23-selectie bestaat stuk voor stuk uit supertoffe meisjes die er keihard voor werken, maar door het kostenplaatje is het

soms moeilijk voor speelsters om het vol te houden. Ik vind het ook enorm jammer dat er geen nationale damesploeg is. Het is echt een droom van ons allebei om daarin te spelen.'

Clara: 'Ook naar de jeugd toe zou het echt positief zijn mocht er een nationale ploeg zijn. Dan weten ze waarvoor ze werken.'

Laten we tot slot even vooruitblikken. Waar zien jullie zelf binnen pakweg tien jaar in het handbal?

Clara: 'Een keepster bereikt pas haar hoogtepunt als ze dertig jaar is. Dus binnen tien jaar ben ik op de top van mijn kunnen.' (lacht)

Marlies: 'Hopelijk sta ik dan nog op het veld, liefst met de ploeg die we nu hebben en met een paar titels en bekers op het palmares. En wie weet, speel ik dan ook in de nationale damesploeg.' (lacht)

Birthe Van Der Veken

Regio Limburg

Christof Claes: een mens van goede wil ...

Christof Claes (39) is ondanks zijn jeugdige leeftijd een handbalsoldaat van vele oorlogen. Speler, bestuurslid, clubvoorzitter, lesgever, motor van het PK Limburg, en nu ook kandidaat beheerder VHV. Die veelzijdigheid heeft hij in niet geringe mate te danken aan zijn aangeboren drang om zich te engageren. En ook: om te depaneren, want overal waar nood is aan een 'invalbeurt' staat hij paraat. 'Ik wil vooral dat de boel blijft draaien. Handbal is een te mooie sport om op te geven...' luidt zijn credo.

Hoe hij in 'die mooie sport' terecht kwam?

Christof Claes: 'Mijn nichtjes, de zusjes Loos, speelden bij HV Peer. Ik ging naar hun wedstrijden kijken en voor ik het wist speelde ik zelf bij de kadetten van Peer. Zo ben ik in het handbal gestapt en er nooit meer uitgeraakt. Integendeel, ik heb me altijd meer en meer geëngageerd en ingezet voor die mooie sport. Want ik werd almaar gevraagd voor een of andere taak. Via mijn oom Cyrille Loos werd ik scheidsrechter. Toen ik als speler begon af te bouwen kreeg ik een bestuurs-taak. Later werd ik naar het PK Limburg gehaald. Altijd maar meer engagement, ja. Ik kan moeilijk neen zeggen. Ik ben blijklaar een Jan Van Loove-

ren: altijd JA antwoorden...'

PK Limburg

Naast scheidsrechter is Christof Claes zowat de stuwende kracht achter het PK Limburg. Momenteel zelfs als voorzitter.

'Ad interim, omdat Eddy Van Gansewinkel gestopt is,' voegt hij er snel aan toe. 'Ik was al langer ondervoorzitter en daarom vroeg men mij om door te schuiven. Kwestie van de continuïteit te verzekeren. Want het PK Limburg is geen makkelijk kransje. Of ik nu per se dat comité doe draaien laat ik voor rekening van de insiders. Maar dat ik constant probeer potten te lijmen en te verzoenen, is zeker waar. Ik zit al ruim acht jaar in het PK en we zijn in die periode door heel zwaar water gevaren. Met hevige discussies, onderlinge ruzies, soms op het randje van het aanvaardbare. Ik heb die stormen stuk voor stuk overleefd, anderen niet. Sommige leden zijn opgestapt, konden niet meer met andere leden door dezelfde deur. Ik heb in die acht jaar zowat alle functies vervuld, secretaris, ondervoorzitter, voorzitter, noem maar op. Telkens om te depaneren, om de huisvrede te herstellen en te bewaren. Ik vind altijd: dit mag niet teloorgaan, dit orgaan mag je niet opgeven. Kijk, Limburg lijkt wel het Mekka van de hand-

balsport. Maar het PK werkt niet altijd zoals het hoort te functioneren... Ik durf ook mijn mening te zeggen, ik durf ook op tafel slaan, maar altijd in functie van de goede werking en het algemeen belang. Het PK Limburg is nodig en noodzakelijk. Maar laat me daarover eindigen met een positieve noot: gelukkig draait het momenteel goed. Alle plooiën zijn gladgestreken.'

8 Scheidsrechters: inhaalbeweging nodig

In een vorig nummer bonden twee Limburgse arbiters de kat de bel aan. 'Er is een grote discrepantie tussen de provincies qua opleiding en begeleiding van refs. In Limburg krijgen we geen vijf kandidaten meer bijeen voor een scheidsrechterscursus. Limburg is aan een inhaalbeweging toe...' , luidde de noodkreet van onder meer 'nonkel Cyrille'. Christoph Claes is lesgever in die scheidsrechterscursus: is het werkelijk zo erg? Christof Claes: 'Ik houd me eigenlijk enkel bezig met de cursus tafelofficial. Maar het klopt dat we in Limburg knap wat scheidsrechters te kort hebben. Ik heb het Limburgs scheidsrechterscomité enkele jaren geleden moeten overnemen van Ludo Cuypers en ook dat ligt me na aan het hart. Helaas moest ik meteen ook vaststellen dat het met de opleiding en begeleiding niet goed zat. Er is een periode heel hard gewerkt in onze provincie, heel efficiënt ook, maar die werking is stilgevallen. Intussen ben ik al wel even bezig met dat scheidsrechterscomité terug op gang te krijgen. Of beter: met de nood aan nieuwe scheids in te vullen. We draaien nog niet op volle toeren, maar we zijn op goede weg. Momenteel is begin maar een scheidsrechterscursus gestart waarvoor toch een tiental kandidaten inschreven. Helaas, de drive van Antwerpen ontbreekt nog. Daar wordt qua opleiding inderdaad schitterend werk gele-

verd. Ook de begeleiding van jonge scheids mag als voorbeeld dienen. Maar zij hebben ook veel meer hoger gekwalificeerde oud-scheidsrechters dan wij. Limburg heeft momenteel wel de meeste toparbiters in huis, maar als je die mensen vraagt voor een opdracht als waarnemer of begeleider van jonge collega's -of eventueel om een provinciale wedstrijd te fluiten- hebben ze meestal geen tijd of geen zin. Jammer hé? Naar deskundige begeleiding is het nog zoeken in onze provincie. Maar we werken er aan. We onderhouden ook een goed contact met het scheidsrechterscomité AVB, met Luc Uten en Bruno Everaert. Want deskundig advies is altijd welkom.'

Raad van Bestuur (RvB)

Christof Claes is op de Statutaire Algemene Vergadering (SAV) kandidaat voor een zitje in de RvB van de VHV. Wat is de motivatie om toe te treden tot het bondsbestuur?

Christof Claes: 'Kijk, sedert vorig jaar was ik op elke vergadering van de RvB aanwezig als afgevaardigde van het PK Limburg. Weer als vervanger van Eddy Van Gansewinkel. Ik ken dus het reilen en zeilen in die vergadering. Daarom heb ik besloten mij kandidaat te stellen voor een officieel mandaat als beheerder. Zo kan ik daadwerkelijk ook mee besturen. Beleidspunten waarvoor ik me wil engageren? Om te beginnen de structuur van de VHV optimaliseren en verder gestalte geven. Vooral op gebied van reglementering moet een en ander bijgestuurd worden. Verder houdt de indeling van de diverse reeksen me enorm bezig. De competitiestructuur kan en moet beter. Geloof me, de op til zijnde veranderingen naar volgend seizoen toe zullen nog heel wat deining veroorzaken. Er circuleert nogal wat ongenoegen, vooral in Limburg. Sommige clubs hebben immers een simulatie gemaakt van wat ze volgend seizoen te wachten staat en zijn tot de conclusie gekomen dat in de Ligareeksnog maar één Limburgse ploeg zal spelen. Met verplaatsingen naar Antwerpen, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen. Bij HV Arena hebben de oudere spelers alvast gezegd: no way. Daar komen problemen van, dat moet opnieuw bekeken worden. Dus, werk genoeg in de beheerraad, er zullen serieuze aanpassingen nodig zijn. Ook de samenwerking met de Ligue Francophone kan altijd beter. Ik denk wel een meerwaarde te kunnen betekenen voor de VHV. En ik wil besluiten met nogmaals een oproep te doen voor meer scheidsrechters in Limburg. Is een dringende noodzaak. We hebben een schrijnend tekort aan refs omdat we het grootste aantal provinciale wedstrijden hebben van de VHV. Seizoenen van honderd wedstrijden is niet niks hé.'

Cois Van Aelst

**GEDAAN MET ZAGEN
OVER DE
VERZEKERING
VAN JE EERSTE
WAGEN!**

ethias
**YOUNG
DRIVERS**

DE AUTOVERZEKERING VOOR JONGEREN

Help ook jouw jongeling op weg naar een autoverzekering.
Ontdek nu Ethias Young Drivers, de nieuwe autoverzekering voor jonge bestuurders. Het voordeel? Gedurende twee jaar zakt hun premie tweemaal sneller dan elders indien ze ongevalvrij rijden. Info en voorwaarden op ethias.be of via onze Twitteraccount @EthiasYoungDrivers.

Is het Russische handbal op zijn retour?

Toen de EHF enkele weken geleden haar ranglijst bekend maakte, op basis waarvan de Europacup-tickets worden toegekend, was er bij de heren één grote verliezer. Het was Rusland. De Russen tuimelden van de zevende naar de vijftiende plaats, en verloren zo onder meer het recht op een tweede ploeg in de Champions League. De Russen konden zich nog plaatsen voor het WK in Qatar, maar moesten er genoeg nemen met een negentiende plaats, als veertiende Europese land. Men was wel wat anders gewoon... De Russen waren in 2000 nog Olympisch kampioen, in 1996 Europees kampioen en in 1997 wereldkampioen en grossierden daarnaast in ander eremetaal. Hoe is het zo ver kunnen komen?

De belangrijkste club in Rusland is Chekhovskie Medvedi, de "Beren" uit Chekhov. Chekhov is een stadje met 50.000 inwoners, zo'n 100 kilometer buiten Moskou. Alexander Safonov, een reus van 2 meter die vroeger rechteropbouw was, is nu de clubmanager.

Safonov: " Vroeger was deze club een onderdeel van het roemrijke CSKA Moskou. Een grote club met een 40-tal afdelingen in de verschillende sporttakken. De afkorting CSKA wijst op de band met het leger. Het is de legerclub. Militairen die uitblonken in een bepaalde sport werden afgevaardigd naar CSKA, en konden professioneel hun sport beoefenen, in clubverband, en vertegenwoordigden ons land ook op de militaire kampioenschappen van de CISM. Dat was goed voor het prestige. Ik denk dat we in plaats van een prijzenkast een prijzentoren zouden moeten bouwen om al onze bekers en medailles kwijt te raken. In 2001 verhuisde de club naar Chekhov. Dat ligt nog altijd binnen de provincie Moskou. De gouverneur van de provincie, Boris Gromov, was een man met een handbalverleden, en hij liet hier een prachtig sportcomplex bouwen voor handbal en basketbal. Intussen zijn de basketballers, op een jeugdteam na, verdwenen, en wordt hier voornamelijk gehandbald. Chekhov is een redelijk kunstmatige stad, gesticht in 1954."

Vladimir Maximov

De Chekhovskie Medvedi kenden veel succes. Ze wonnen 12 keer na elkaar de Russische titel (hallo concurrentie!), wonnen drie keer de Russische beker, wonnen de EHF beker der Bekerwinnaars in 2006 en speelden de Final4 van de Champions League in 2010. Het ging echter plots bergaf. In 2012 eindigde het mandaat van beschermheer Gromov, en zijn opvolger had het niet zo met handbal. De geldkraan ging dicht! Sterke man Vladimir Maximov, een levende legende, zag het budget drastisch slinken, en moest met lede ogen aanzien hoe een leger aan vedetten andere oorden opzocht.

Safonov: "Voornamelijk Vardar Skopje ging met onze spelers lopen. Sterren als Timur Debirov, Sergei Gorbok en Alexander Rastvortsev trokken naar Macedonie, waar de uitgeweken Rus Samolenko voorwaarden bood die wij niet aankonden. We moesten drastisch inbinden. Op alle vlak. Op dat moment hadden we twee ploegen in de Russische hoogste afdeling, Medvedi 1 en Medvedi 2. Medvedi 2 werd Medvedi 1, en met allemaal jonge kerels met minimale contracten, aangevuld met enkele ervaren spelers waar men in het buitenland niet op zat te wachten, haalden we toch de titel. Maar we hadden het seizoen daarna zelfs geen geld meer om nog deel te nemen aan de Champions League. Dat was pijnlijk."

Vladimir Maximov (69 intussen), de trainer-voorzitter van de Chekhovskie Medvedi, heeft toen al zijn gewicht in de schaal gegooid. Maximov, die

zowel als speler (Montreal 1976) als als trainer (Sydney 2000) Olympisch goud veroverde is niet de eerste de beste. Samen met Claude Onesta (Frankrijk) is hij de enige handbalbondcoach die de drie belangrijkste titels veroverde (EK, WK en Olympisch goud).

Olga Belysheva, de persverantwoordelijke van de club, vertelt: "We zaten op het dieptepunt. De spelers vertrokken, we konden geen Champions League spelen en er waren nog maar drie mensen in dienst van de club: Maximov, Safonov en ikzelf. We moesten ook inleveren op onze salarissen, en het was al geen vetpot. Ik vroeg aan Maximov of het allemaal nog zin had. Maar hij zei: "geloof in mij, het zal in orde komen". Hij was bijna een goeroe (lacht). Ik denk dat hij toen een rechtstreekse lijn met het Kremlin heeft gehad. Een monument als Maximov laten ze daar niet zo gauw vallen. We hebben via-via opnieuw een miljoen euro gekregen om door te gaan. Maar voor een profploeg die Champions League speelt is dat nog geen weelde. De spelers zijn jong en hebben lage contracten, wat hen een makkelijke prooi maakt voor buitenlandse clubs. Volgend seizoen gaat Alexander Dereven, onze linkeropbouw, ook naar Vardar Skopje. Maar voor Maximov ga ik door een vuur. Weet je, ik heb eerst voor de ijshockeyploeg van Chekhov gewerkt, "Vityaz". Ijshockey is mijn favoriete sport, en is waanzinnig populair in Rusland. Er gaan grote budgetten rond in de KHL, de Russische ijshockey competitie. Vityaz is er maar

een meeloper, maar het bestuur denkt enkel aan geld en macht. IJshockey komt er zo ongeveer op de laatste plaats. Bij Maximov gaat het in de eerste plaats over handbal.”

En hoe zit het met de Russische competitie?

Belysheva: “De Russische competitie is te zwak. We hebben de Champions League nodig om internationaal competitief te blijven. Het feit dat we op het hoogtepunt van de crisis nog steeds kampioenen speelden zegt genoeg. Er is concurrentie van Sint-Petersburg, Perm en Volgograd. Maar voor de rest is het niet fantastisch. En de afstanden zijn enorm. Chelyabinsk is ergens bij Kazachstan. De dichtste verplaatsing is 400 kilometer. En bij de jeugd zit het ook niet goed. We hebben niet zo veel clubs. Er is geen brede basis aan kleine clubjes, met vrijwilligers. Er wordt gerekruteerd op omnisportscholen. Chekhov heeft enkele jeugd-ploegen, maar er zijn geen andere clubs in de (ruime) omgeving. Bij de junioren hebben we een systeem van toernooien die een week duren. We gaan bij voorbeeld met de ploeg naar Voronezh, en daar komen ook St. Petersburg en Saratov, en dan spelen we een week lang tegen elkaar. En een maand later is het dan ergens anders te doen. Ook qua bekendheid is het voor handbal geen feest. De media staan niet echt te dringen om het eufemistisch uit te drukken, en de zwakke prestaties van de nationale ploeg helpen ook niet echt. De

bondcoach is mogen oprukken na het WK. Dimitri Torgovanov (42), de coach van HC Sint-Petersburg, zal hem opvolgen. Als speler droeg hij 200 keer het shirt van Rusland en scoorde meer dan 600 doelpunten.”

Hoe is het leven voor de spelers in Chekhov?

Belysheva: “Dat valt echt wel mee. Chekhov is al een pak goedkoper dan Moskou. De spelers verdienen naar lokale normen goed hun boterham. Maar internationaal gezien zijn het peanuts. In Rusland betaalt iedereen wel maar 13% procent inkomstenbelasting. Of je nu veel of weinig verdient. Verder kunnen ze trainen in een mooie accommodatie, ze eten op de club en ze spelen Champions League. Maar de club is momenteel te zeer afhankelijk van Vladimir Maximov, en hij is al 69. We hebben dank zij hem opnieuw inkomsten uit subsidies van de provincie en de lokale overheid. We betalen bij voorbeeld niet voor de infrastructuur. Sponsoring of merchandising is er amper, we kopen zelfs onze truitjes. We hebben enkele lokale deals, zodat er wel wat publiek komt naar de wedstrijden. Zo'n 1500 man gemiddeld. Maar hoge ticketprijzen kan je hier toch niet vragen, en dat willen we ook niet. De Champions League was dit jaar een tegenvaller. We bengelen onderin. We zijn wel een puntje gaan pakken in Montpellier. Dat bewijst dat er toch potentieel zit in onze jonge garde.”

David Van Dorpe

Cauwenberghs tekent twee jaar bij in Ivry

Thomas Cauwenberghs speelt dit seizoen voor US Ivry. De club verdween vorig jaar voor het eerst sinds 50 jaar uit de Franse hoogste afdeling, en dat kwam hard aan in de Parijse voorstad.

Cauwenberghs: 'US Ivry is een instituut in het Franse handbal. Een monument. De tweede meest gelauwerde club in Frankrijk. Het parket in de hal is in de clubkleuren, rood en zwart. Als je binnenkomt in de hal is het een beetje zoals binnenkomen in een tempel. Het is een gezellige hal, ongeveer 1500 plaatsen en het zit meestal vol. We hebben een supportersclub die meegaat op verplaatsing, en het grootste budget van ProD2. We hopen natuurlijk dat we kunnen opgaan, en het ziet er momenteel goed uit. Maar er blijven nog 10 speeldagen. Onze concurrenten zijn nog niet uitgeteld: Mulhouse, mijn oude club, Chartres, Cherbourg en ook Billère hebben ook ambitie. Eigenlijk zijn we al min of meer gewapend voor de LNH. Voor de beker schakelden we Nîmes uit, een middenmotor op het hoogste niveau.'

Hoe zien je dagen eruit als profhandballer?

Cauwenberghs: 'Het hangt heel erg af van het programma. We spelen ook regelmatig door de week. Meestal trainen we twee keer per dag, soms één keer. Zelden langer dan anderhalf uur. De trainer is een Joegoslaaf, dus we trainen heel erg spelgericht. Verder probeer ik maximaal te profiteren van het feit dat ik in Parijs woon. Op 20 minuutjes van de Eiffeltoren, dicht bij de Jardins de Luxembourg. Er is hier altijd vanalles te doen. Ik ga ook graag naar concerten in Le Zenith. De sportieve toekomst ligt in ieder geval vast. Ik heb

twee jaar bijgetekend. De club wilde zeker haar sportieve ruggengraad behouden voor ProD2, met die spelers die ook LNH aankunnen. Als we daadwerkelijk promoveren is er extra budget voor versterking. Maar we hebben bijna op elke positie de betere speler van de ProD2. Twee van de drie broers Simonet, Pablo en Sébastien spelen bij ons. De andere broer, Diego, speelt bij Montpellier. Het zijn alle drie Argentijnse internationals. We hebben het WK in Qatar dan ook van nabij gevolgd. De finale was een beetje een afknapper. Frankrijk was zeker van de overwinning. Je voelde de spanning meer tijdens de halve finale tegen Spanje. Frankrijk heeft natuurlijk een schitterende politiek rond de nationale ploeg. Ze passen hun jongeren perfect in tussen het ervaren kader. Ze zijn bezig met een extreem goed uitgewerkte lange termijn politiek.'

Hoe zit het met de Red Wolves?

Cauwenberghs: 'Onze competitie doorkruist de plannen een beetje. De ProD2 ligt niet stil voor de internationale weken. Ook de voorbereiding ligt moeilijk. Rond Pasen, als de Red Wolves oefenen tegen Tremblay en Duinkerken, heb ik een wedstrijd tegen Valence. Maar ik ga wel kijken als we tegen Tremblay spelen, dat is niet ver voor mij. Voor de kwalificatiewedstrijden tegen Cyprus zoeken we een oplossing. Dan hebben zowel Thomas Bolaers als ikzelf een wedstrijd, die we zouden moeten kunnen laten uitstellen. Thomas Bolaers is overigens goed bezig met Besançon. Na wat aanpassingsproblemen en een blessure lijkt hij op volle sterkte te zijn gekomen.'

Xenia Smits had nooit verwacht dat ze mee zou mogen doen op het EK

'Ik wil naar een topclub, maar misschien nu nog niet'

Niet zo heel veel Belgische spelers of speelsters treden aan in buitenlandse competities, maar zij die er actief zijn, laten dichtbij van zich horen. Zo staat de 25-jarige Luikenaar Thomas Bolaers als linksachter regelmatig in de basis bij de Franse Ligaclub ES Besançon. En wat gezegd van Thomas Cauwenberghs, die zijn contract bij het eveneens Franse Ivry verlengd zag tot juni 2017? Maar de hoofdvogel werd in de voorbije maanden toch afgeschoten door de 20-jarige Antwerpse Xenia Smits, die het zowaar tot Duits international schopte op het recente EK en die in de Bundesliga hoge ogen gooit bij haar club Blomberg-Lippe. De jongste ploeg uit de 1ste Bundesliga, maar nu reeds op een 7de plaats en in de kwartfinales van de Europese Beker voor Bekerwinnaars.

14

Xenia begon haar handbalcarrière bij Zandvliet, stapte over naar Rhino Turnhout en ontpopte zich in de eerste graad van de Topsportschool in Hasselt tot een absoluut talent, wat niet onopgemerkt bleef bij een aantal Duitse talentscouts. Smits verhuisde als 14-jarige naar Bad-Wildungen, kreeg er twee jaar opleiding en als 16-jarige eindigde ze derde in de Final Four bij de A-jeugd. Ze werd in datzelfde jaar de jongste speelster in de Bundesliga, toen ze de overstap maakte naar Blomberg-Lippe. Brons in de Final Four van de A-jeugd, twee keer zilver en uiteindelijk goud waren haar deel. Als linksachter van 1m82 veroverde ze een vaste plaats in het eerste team van Blomberg, waarmee ze ook de play-offs haalde. Voorlopig hoogtepunt in haar internationale carrière was haar selectie voor de Duitse nationale ploeg in december 2014 tegen Roemenië, want Xenia had intussen de Duitse nationaliteit aangenomen. Nadien volgde nog de onverhoopte deelname aan het EK. Maar ze is blijkbaar nog niet aan het einde van haar steile opgang naar de handbaltop. Voor een gesprek met Handbal X-tranam ze echter nog ruim de tijd. Helemaal geen vedettenallures. Houden zo!

Was je verbaasd om einde 2014 geselecteerd te worden voor de nationale ploeg of had je het zien aankomen?

DHB

Deutscher Handballbund

Xenia Smits: "Er waren wel veel speelsters gekwetst, maar op een Europees kampioenschap vergeet je soms ook een kleine blessure en daarom was ik heel verbaasd, maar ook super blij dat ik als jonge speelster geselecteerd werd."

Iets ondervonden van die typisch Duitse mentaliteit in de ploeg? Veel bijgeleerd?

"Duitsers zijn echte vechters, ook op training. Ze willen altijd winnen bij eender welk spel. Door deze mentaliteit heb ik ook op training veel geleerd omdat iedereen altijd alles geeft en hun kwaliteiten willen laten zien. Daardoor kon ik heel veel afkijken."

Waren ze als ploeg niet teleurgesteld over het resultaat op het EK: verlies tegen Nederland, Zweden (nu ja), Montenegro, gelijk tegen Frankrijk en winst tegen Slovaakse en gastland Kroatië??? Ze zijn in het verleden misschien beter gewend of niet?

"Natuurlijk waren we teleurgesteld en hadden we meer verwacht. Maar de andere ploegen waren dit jaar beter als wij. En toch hebben we geprobeerd een zo goed mogelijke plaats te halen zodat een kwalificatie voor de Olympische Spelen nog mogelijk zou zijn."

Maken jullie nog wel een kans om jullie te kwalificeren voor de O.S. 2016 in Rio?

"Ja, maar dat is een heel ingewikkeld verhaal."

Was je zelf tevreden over jouw prestaties in de nationale ploeg? Ik zag ook één doelpuntje in jouw debuutmatch tegen Roemenië en één tegen Slovaakse. Stemt je dit tevreden of had je op meer gerekend? Veel speelminuten gekregen in totaal? Wat is jouw sterkste punt in het geheel van deze nationale ploeg?

"Ik was al heel tevreden dat ik erbij was, heb inderdaad ook niet super veel gespeeld, maar dat heb ik ook niet verwacht aangezien ik zo laat geselecteerd werd. Maar erbij zijn, is alles op een Europees kampioenschap."

Wat hebben ze met 'Duitsland' nog als ambitie voor de nabije en verre toekomst?

"We hebben nu een nieuwe nationale coach. Die zal nieuwe en andere ambities hebben als Heine Jensen, Maar ik denk dat ik het juist heb, als ik zeg dat deelname aan de O.S. en het volgende WK de ambitie zijn."

Ook over het clubgebeuren een paar vraagjes: julie staan momenteel 7de in het klassement. Was er ook geen hogere plaats als ambitie voorop gezet?

"Ja, dat klopt. Maar aangezien wij de jongste ploeg van de Bundesliga zijn, is deze plaats echt wel in orde.

We zijn begonnen met het doel in de 1ste Bundesliga te blijven en dat moest mogelijk zijn. Nu kijken we zelfs al naar boven en hopen we om misschien nog een betere plaats te kunnen veroveren."

Ik weet dat je al vroeg in de Bundesliga aantrad, maar zit je bij deze ploeg goed of is er interesse van nog grotere topclubs?

"Dit jaar zit ik hier nog heel goed, speel veel en leer ook nog veel. De stap naar een grotere topclub zou ik graag maken, ik weet alleen nog niet wanneer."

Op welk gebied ben je de laatste jaren verbeterd in de Bundesliga en op welke vlakken is er nog verbetering mogelijk?

"Dat vind ik moeilijk om zelf te zeggen. Ik moet b.v. zeker nog constanter worden."

Is deelname in een Europese beker één van de doelstellingen? Hoe kan je daarin meedoen (hoeveelste plaats in het klassement)? Is daar een budget voor? Word je betaald zoals afgesproken werd of zijn er in Duitsland geen problemen op dat gebied?

"Wij spelen nu in de Cupwinners Cup en we hebben de kwartfinale gehaald. Dit kost onze club wel heel veel geld. Maar deze kans wilden ze niet laten liggen.

Als we volgend jaar opnieuw internationaal willen spelen, moeten we zeker plaats vijf bereiken en geluk hebben.

Financieel zijn er natuurlijk overal clubs met problemen. In Blomberg is het zo dat ze niet meer uitgeven dan ze hebben,

wat ik heel goed vind en zo zou het moeten zijn. Daardoor heeft Blomberg geen problemen op dat gebied."

Volg je de Belgische competitie nog? En zo ja, waar kijk je dan in de eerste plaats naar?

"Ik volg de competitie niet echt. Wat ik wel volg zijn de wedstrijden en de uitslagen van mijn zussen natuurlijk."

Marcel Coppens

Philip de Hollogne, bekend gezicht ... in Limburg

Philip De Hollogne is een bekend gezicht. In Limburg dan, nuanceert hij dadelijk. De Hasselaar presenteert al 15 jaar het TVL sportnieuws, en van tijd tot tijd het algemene nieuws. In mediatermen is dat een eeuwigheid. Toch zit er nog helemaal geen sleet op zijn professioneel enthousiasme. Op een regenachtige winterdag maakte hij, op zijn vrije dag nota bene en ondanks een lichte verkoudheid, ruim tijd voor Handbal X-tra.

Hoe sportief is het gezicht van de sportprogramma's op TVL zelf?

Philip De Hollogne: 'Dat valt best mee. Ik heb gevoetbald tot mijn zestiende, zoals zovele jongens. Toen ik communicatiewetenschappen ging studeren in Leuven heb ik het competitievoetbal opgegeven, maar ik sport nog steeds regelmatig. Ik probeer twee keer per week te gaan lopen en fietsen doe ik ook regelmatig. Verder ben ik vooral een all-round sportliefhebber.'

Was de journalistiek een doel, een jongensdroom?

'Niet echt, ik ben er wat ingerold. Eerst heb ik voor Het Nieuwsblad gewerkt, en daarna een paar jaar voor de VRT, op de sportredactie, bij Luc Van Langenhove. In 2000 ben ik dan bij TVL begonnen, en kijk: ik ben er nog steeds. Het grote voordeel van mijn job bij TVL is enerzijds dat we bij TVL zelf het ritme van de uitzendingen kunnen bepalen, en anderzijds de grote variatie in de onderwerpen. Een krantenjournalist volgt veelal één bepaald onderwerp, of één bepaalde club. Bij TVL doen we vanalles. Ik ben ook één à twee dagen per week voor de nieuwsdienst van TVL in de weer. Zeker bij crisismomenten is het alle hens aan dek. Ik denk maar aan de busramp in Sierre, de verkiezingsperiode of de sluiting van Ford Genk. Maar sport is toch het leukste. De rol van sport in ons sociaal weefsel mag je niet onderschatten. Het is misschien een vreemde vergelijking, maar ik denk soms dat sport een groot deel van de sociale rol van de kerk heeft overgenomen. Mensen verenigen in het weekend, bij voorbeeld.'

Kriebelt het soms om voor een nationale zender te gaan werken?

'Eigenlijk niet. OK, ze hebben soms voorrang en

ongetwijfeld meer middelen dan wij, maar al bij al valt het nog goed mee. Weet je, in Limburg zijn we toch te groot om genegeerd te worden hoor. En de Limburgse sporters behouden hun interesse in TVL, ook als ze nationale bekendheid verworven hebben. Meestal volgden wij hen al voor ze nationaal bekend werden, en dat vergeten ze niet gauw. Als wij met Racing Genk meegaan op een Europese verplaatsing krijgen we ook ruim de gelegenheid om te interviewen. Nogal logisch, wij interviewen hun trainer twee keer per week. Na al die jaren heb ik in Limburg ook wel een groot netwerk opgebouwd. Dat maakt mijn werk ook makkelijk. Als ik nu bij voorbeeld nationaal zou gaan werken, dan is die troef eigenlijk grotendeels verloren, en moet ik opnieuw beginnen. Nee, ik voel me heel goed in mijn vel bij TVL. En het medialandschap is in volle evolutie. TVL is een onderdeel van Concentra. We werkten al nauw samen met ATV, maar onlangs is daar ook TV Oost bijgekomen. Dat zijn nu 'De Buren' geworden. Dat zal heel wat nieuwe mogelijkheden geven. Nu wisselen we bij voorbeeld al beelden uit over wedstrijden van Limburgse ploegen in Sasja en omgekeerd. Maar er zal nog veel meer kunnen in de toekomst.'

Het medialandschap is in volle evolutie, ook online.

'Dat is waar. En we doen daar volop aan mee. Twitter en Facebook bij voorbeeld. Ik ben heel actief op de sociale media, en wie mij volgt weet wat er op komst is in de uitzendingen. Het is wel bijkomende druk, ook op je privé-tijd. Soms is het moeilijk om alles te blijven volgen. Ik betrap me erop dat ik minder tijd maak om in het weekend de kranten door te nemen. Bijna alle items van het TVL nieuws en het TVL sportnieuws zijn ook op onze website te bekijken. We volgen het aantal hits ook

goed op. Op de redactie hangt een scherm met de top-5 items. En we investeren er verder in. Er komen twee part-time webredacteuren. Ik stel ook vast dat de mensen minder en minder 'live' naar de televisie kijken. Ze kijken online naar de items die hen interesseren, op het moment dat het hen uitkomt. Ik merk het ook bij mezelf. Ik kijk niet meer naar het journaal tussen zeven en kwart voor acht. Ik kijk uitgesteld, als het me past. Ook merken we een duidelijke evolutie bij grote clubs, die zelf mediakanalen worden. Communicatie is zo belangrijk dat de clubs veel dingen zelf gaan regisseren. Ze sturen een video boodschap uit, bij voorbeeld. Daarin komen (enkel...) de vragen aan bod die zij willen beantwoord zien, met de sponsors op de achtergrond die zij aan bod willen zien komen. Je zou bijna kunnen denken dat sommige wereldtoppers de reguliere pers amper nog nodig hebben om hun boodschap te verspreiden. Kijk maar hoeveel volgers Vincent Kompany heeft! 2 miljoen op twitter? Bij de Glasgow Rangers is een deel van de website betaald! 50 pond per jaar.'

Wat is je sterkste kant als journalist?

'Het is niet eenvoudig om dat van jezelf te zeggen. Ik denk dat ik een goede interviewer ben. Ik kan nieuws genereren uit interviews. Mensen voelen oprechte interesse, ook in crisistijden. Toen er vorig seizoen crisis was in Genk, met het nakend ontslag van Dirk Degraen, vond ik dat ik een goed studio-interview had met Gunter Jakob en Dirk

Degraen. En ik denk dat ik met een aantal dingen ook nog wel eens wegkom. In ieder geval hou ik wel van positieve verhalen.'

Je bent op en top Limburger

'Uiteraard. Ik ben geboren in Hasselt, en heb op verschillende plaatsen in Limburg gewoond. Voor het grootste deel in Heusden-Zolder. TVL draagt het Limburggevoel uit. En daarin zijn we wel uniek. Ik denk dat enkel WTV daar wat aan kan tippen, aan de andere kant van het land. We hebben mee bijgedragen tot de sterke Limburgse identiteit.'

Ben je ook supporter?

'Nee. Ik ben verslaggever. En ik denk dat het met de neutraliteit nogal meevalt. Ik krijg soms kwaaië mails binnen van KRC Genk supporters, als zou ik "anti-Genk" zijn, maar in Sint-Truiden noemen ze me wel eens "de smurf" (blauw is de kleur van KRC Genk, nvdr). Dus dat zit wel goed (lacht). Maar ik hoop natuurlijk dat de Limburgse clubs het goed doen. Ik zou zowel Lommel als Sint-Truiden een promotie naar eerste klasse heel erg gunnen, wat niet wegneemt dat we ten gepasten tijde kritisch uit de hoek moeten kunnen komen.'

Wat is de positie van handbal in het Limburgse sportlandschap?

'Handbal is belangrijk in Limburg, en Limburg is ook belangrijk voor het handbal. Het zwaartepunt

Tom Kums interviewt Tim Houbrechts

van het tophandbal ligt al een tijdje in Limburg. Het is dan ook logisch dat wij er aandacht aan besteden. Het kan altijd beter natuurlijk, maar ik denk dat we ons best doen. We hebben op zondag gemiddeld zeven sportitems in ons nieuws. Daar kan dan niet elke week handbal bij zijn. Maar we willen wel kwaliteit bieden. Tom Kums, die voor TVL het handbal van dichtbij volgt is een uitstekende journalist. En hij doet het handbal zeer graag. Ik vind dat hij ook echt hele mooie stukjes maakt over handbal. Een journalist bij TVL werkt alleen. Hij filmt, interviewt, monteert en leest in. We proberen een aantal keer per week ook meer te doen dan louter verslag uitbrengen. We proberen 'reportages' te maken, en het niveau van regionale televisie op te krikken. Met achtergrondinformatie, diverse invalshoeken, soms een live interventie en af en toe een wat kritische benadering. Het stukje dat Tom Kums gemaakt had over de halve finales in de BENE-League vond ik daar een mooi voorbeeld van. Spijtig dat er geen Belgische ploeg in de finale zat, maar de BENE-League is in ieder geval een knap en origineel initiatief.'

Zijn er rond de BENE-League grensoverschrijdende mogelijkheden met Nederlandse regionale zenders?

'Dat ligt iets moeilijker. Je mag TVL in Nederlands Limburg niet vergelijken met ons. We behoren wel tot dezelfde groep, maar zij doen quasi uitsluitend studiowerk. De regionale zender L1 is veel sterker. Hun budget, negen miljoen euro, is ook tien maal groter dan dat van TVL Nederland. Ik denk dat er wel nog marge is voor handbal. Voor belangrijke wedstrijden, zoals een play-off finale of een BENE-League finale, zouden wij bij voorbeeld ons platform kunnen aanbieden voor Live uitzending. Daarmee hebben we al een paar keer geëxperimenteerd. We hebben intussen al drie Europese wedstrijden van KRC Genk uit-

gezonden. Daarvoor waren de rechten wel door een extern betaald. We hebben in 2013 ook de kampioenen wedstrijd in vierde klasse van Sporting Hasselt-Union uitgezonden. De club had de middelen opgehaald voor de productie. Dat was beide keren een succes. De kijkcijfers van de regionale zenders zullen binnenkort veel accurater gemeten kunnen worden. Dat zal ook gevolgen hebben, bij voorbeeld naar de verdeling van een aantal middelen over de verschillende regionale zenders heen. Ik denk dat het voor TVL een goede zaak zou kunnen zijn.'

Wat betekent de plotse heropstanding van het Limburgse basketbal met Limburg United voor TVL?

'Ik denk dat het een goede zaak is voor de Limburgse sport. Ze hebben het goed aangepakt. Limburg United heeft een ijzersterk netwerk, met Kim Clijsters en gouverneur Reynders. Die was vroeger zelf speler van de nationale ploeg. Voor ons is het ook interessant, want ze spelen op vrijdagavond. De spelers zijn heel bereikbaar, en als je ziet wie er allemaal op de tribune zit, dat is op zich soms al interessant. De uitdaging voor Limburg United zal zijn om het succes en de financiën op termijn te verankeren.'

Jullie hebben met Sportcafé op maandag een eigen talkshow over sport.

'Inderdaad, daarin zijn we vrij uniek. Het is een programma waar druk naar gekeken wordt, en waar veel reactie op komt. Maar het is ook een belangrijke investering voor een kleine zender. Er is zelfs een kleine eigen redactie voor. En het is ook wel zo dat bekende koppen heel belangrijk zijn. Stef Wijnants, Luca Brecel, Kim Clijsters,... en zoals ik eerder zei, de kijkcijfers worden nog belangrijker.' Succes!

David Van Dorpe

DAKJE OPEN IN DE LENTE

ONTDEK AL ONZE CABRIOMODELLEN EN
LENTE ACTIES IN DE SHOWROOM.

MEER INFO WWW.DELORGEPEERLINGS.BE

OF VOLG ONS OP

DELORGE
GROEP
PEERLINGS

Sint-Truiden • Hasselt • Herk-de-Stad
Borgloon • Lommel • Overpelt

Jeroen De Beule en Nathan Bolaers (United Tongeren):

'Hoog tijd voor een hoofdprijs'

Wat een afknapper voor United Tongeren. In de Final Four van de BENE-league staan de Eburonen 3 doelpunten voor tegen Bevo met de eindstreep in zicht. Toch smelt die voorsprong finaal als sneeuw voor de zon en moet Tongeren in de verlengingen zelfs nipt de duimen leggen. De bronzen plak in de kleine finale tegen Hasselt is een magere troostprijs. En ook de verkiezing van Jeroen De Beule en Nathan Bolaers in het All Star Team kan de pijn nauwelijks verzachten.

Op 18-jarige leeftijd verhuisde Jeroen De Beule van HK Waasmunster naar United Tongeren. 'Veel te vroeg,' oordeelde zijn toenmalige jeugdtrainer Eddy De Vlieger. Intussen is de Oost-Vlaming uitgegroeid tot een van 's lands toptalenten.

'Ach, misschien was het net iets te vroeg, maar die overstap liep ongelukkig samen met een zware blessure,' weet Jeroen De Beule, 'Ik heb de eerste twee jaar niet kunnen meespelen met mijn nieuwe club. En dat maakte die overgang extra moeilijk. Ik wilde sowieso naar een topclub. En Tongeren zag ik wel zitten...'

Nathan Bolaers begon te handballen bij de jeugd van Herstal, doorliep daarna alle jeugdreksen bij Beyne en speelde samen met zijn broer Thomas nog een tweetal seizoenen in het eerste team van 'the great old'. Daarna stapte hij (samen met zijn broer) over naar Tongeren. 'Omdat ik progressie wilde maken, ik wilde finales spelen, prijzen en titels winnen. Met het Luikse handbal gaat het helaas niet bijster goed. Er is een serieuze kloof ontstaan tussen de Vlaamse en Waalse clubs. Niet enkel qua niveau, maar ook qua structuur en professionalisme. Gelukkig lijkt Visé op weg om die kloof te dichten. Visé in de BENE-league, dat zou mooi zijn. Dat zou de Francofone clubs kunnen motiveren om ook te investeren in trainingsarbeid. Ook van het pas opgerichte Centre de Formation in Sart-Tilman wordt veel verwacht om het Luikse handbal te reanimeren. Daar zal op een professionele manier met jonge talenten worden gewerkt. Schitterend ... De nieuwe technisch directeur van de LFH levert enorme inspanningen om het niveau op een hoger peil te tillen.'

BENE-league

'Een ontgoucheling? Dat is eufemistisch uitge-

drukt,' jammert Jeroen De Beule, 'die gemiste finale was een onwaarschijnlijke teleurstelling. De vier finalisten lagen weliswaar dicht bij elkaar, maar toch hebben wij in die halve finale serieus gefaald. We hadden het vroeger kunnen afmaken, de verlengingen waren overbodig geweest. En dan nog hebben we in die extra tijd kansen genoeg gehad om Bevo opzij te zetten. We moeten dus zeker in eigen boezem kijken. We hadden zeker geen off-day, maar de fout ligt wel bij onszelf.' 'Moeilijk te verklaren,' vult Nathan Bolaers aan, 'Stress? Ach, de druk was voor beide ploegen even groot. We hebben weliswaar een jonge ploeg, maar dat geldt ook, voor Bevo. 't Was ook geen kwestie van brute pech. We hebben in die verlengingen wel vijf nulshots gehad, telkens rijpe kansen om zeep. Ach, laat ons positief denken en uit die teleurstellende ervaring onthouden dat we een sterk collectief hebben. Dat winst niet van één of twee spelers afhangt. We staan er als een team.'

Een plaats in het All Star Team was voor beide spelers slechts een pleister op een houten been. De pijn van het jammerlijke verlies was veel groter. 'Zowel bij Tongeren als bij Hasselt voerde ontgoucheling de boventoon. We begonnen aan de kleine finale als een verplicht nummer, de kopjes hingen bij iedereen naar beneden,' weet Jeroen De Beule.

'Die vermelding in het All Star Team is bijzaak, zoals elke individuele prijs overigens. Handbal is teamwork, je wint of verliest met z'n allen. Nu, weken later, vind je 't best leuk die uitverkiezing. Maar meer dan een erkenning is het niet. De BENE-titel, daar draait het om. En die hebben we niet. Limburg Lions verdient kampioen? Bah, laat ons zeggen dat de vier finalisten die titel waard waren. Ik herhaal: de vier ploegen waren aan elkaar gewaagd, winst of verlies zat echt in details. De Lions hadden misschien de beste bank, dat heeft het verschil gemaakt.'

Enorm succes

Het staat voor beide spelers als een paal boven water: de BENE-league is een succes. Niet meer weg te denken uit ons tophandbal.

Nathan Bolaers: 'Ongetwijfeld de mooiste competitie die ik in mijn jonge carrière gespeeld heb. Ieder weekend een topmatch, zo hoort het. Opperste inzet, opperste concentratie, maximale span-

ning, uitstekende sfeer. Ja, daar doe je het voor. Een prachtige ervaring...'

Jeroen De Beule: 'Ik kan echt geen negatieve punten aanreken. Het niveau was top, voor dit soort competitie hebben we jarenlang gevochten. En de kritiek die ik soms hoor dat de publieke belangstelling beter kan, vind ik onterecht. Zowel bij ons als in Nederland zaten de tribunes vol. Het enige dat men wellicht onderschat heeft is hoe zwaar die competitie eigenlijk wel is. Neem daar nog Europees handbal en play-offs bij, en het wordt een loodzware dobber.'

Toch vinden beide spelers dat het nu zaak is die eerste editie ernstig te evalueren en eventueel bij te sturen. Ook aan uitbreiding wordt gedacht.

Jeroen De Beule: 'Ik vind dat het op vrij korte termijn een volwaardige eigen competitie moet worden. Met uitbreiding van één of twee Belgische en Nederlandse clubs, of met Luxemburgse ploegen er bij, met 10 of 12 ploegen, mij om het even maar het moet een competitie worden die op zichzelf bestaat. Over een heel seizoen.'

Nathan Bolaers: 'Akkoord. En dan kun je je ook afvragen of zo'n Final Four nog wel hoeft. Je speelt immers elke week een topmatch. Bovendien lijkt het mij eerlijker dat de kampioenstitel naar de nummer één gaat. Nu hebben wij een sterke reguliere competitie gespeeld, we eindigen eerst en grijpen uiteindelijk naast een prijs.

Ik denk ook dat de deelname van een Luikse club -ik denk uiteraard aan Visé- de formule enkel ten goede kan komen.'

Red Wolves

Zowel Jeroen De Beule als Nathan Bolaers mogen zich sterkhouders van de nationale ploeg noemen. Onze Red Wolves bereiden zich intussen voor op het prekwalificatietornooi voor het EK 2018. De nationale selectie traint twee keer per maand, speelde oefenwedstrijden tegen Sasja, Bocholt en Visé, reisde naar Italië voor een stage en twee interlands, en wacht verder op de wedstrijden tegen Griekenland en Cyprus in mei-juni. Met een nieuwe technisch directeur, Guy Petitgirard, en met een innovatie, het 'Comité Stratégique de Pilotage'. Het wat ...?

Jeroen De Beule: 'Dat is een stuurgroep op initiatief van de bondstrainer om langetermijnplannen uit te werken in verband met tophandbal. Leden zijn dus Guy Petitgirard, David Van Dorpe, afgevaardigden van de clubtrainers, van de BHB, van de spelers -ik dus- en van de clubvoorzitters. Die leden communiceren achteraf met hun achterban. Waar we rond werken is: hoe kunnen we ons handbal naar een hoger niveau brengen? Onder meer een erg prestigieus toekomstplan is het EK of WK 2020/2022 in coproductie met Frankrijk ook in ons land organiseren. Waarvoor we dan automatisch gekwalificeerd zouden zijn. Wat een

Yérime Sylla, terug van nooit weg geweest

enorme promotie voor handbal zou betekenen hé. Andere topics zijn de trainersopleidingen, samenwerking nationale ploeg en clubs verbeteren, en de BENE-league. Gewoon brainstormen over tophandbal.'

In september kwam Guy Petitgirard erbij

Nathan: 'Er is uiteraard wat invloed geweest op de continuïteit van de nationale selectie. De nieuwe technisch directeur moest zich aanpassen, de spelers observeren, clubs en trainers leren kennen, de competitie volgen, kortom dat vraagt tijd en geduld. Dat begint nu eindelijk te klikken. Vergeet niet dat Yérime Sylla heel dicht bij de spelers stond, ons op de voet volgde bij onze clubs, heel veel extra tijd in de selectie investeerde. Hij stond altijd klaar om ons te helpen, en zijn streefdoel was een volwaardige Belgische ploeg afleveren. Hij heeft ook al resultaat geboekt met de nationale ploeg. Bij Petitgirard moeten een aantal zaken nog groeien. Hij werkt volgens een bepaald plan, geeft iedereen exact mee waaraan hij moet werken en ziet in gedachten een eindresultaat. Maar het is zeker niet zo dat hij vanaf nul moet starten. De combinatie tussen Sylla als coach en Petitgirard als technisch directeur zou wel eens zeer geslaagd kunnen zijn'

Jeroen: 'Er zit ook regelmaat in de voorbereiding. Hoe dichtere de campagne nadert hoe vaker we Petitgirard zullen zien denk ik. Net voor de campagne zullen we intensiever bouwen aan automatiseren en teamwork. Nu zitten we nog met bekerfinale, play-offs en titelstrijd. Onze kansen? Zowel Griekenland als Cyprus kennen we wel. We moeten onszelf opleggen van die prekwalificatie te winnen. Het zijn haalbare tegenstanders, als we op niveau presteren moet dat lukken.'

Bekerfinale

Tot slot, de bekerfinale QubiQ A.Bocholt-United Tongeren. Alweer een Limburgs onderonsje. De Noord-Limburgers wonnen de beker in 2013, voor de Eburonen is het van 2011 geleden. Een droomfinale?

Jeroen De Beule: 'Mentaal denk ik dat Bocholt ons beter ligt dan bijvoorbeeld Hasselt. In de BENE-league hebben we alvast twee keer van Bocholt gewonnen, dat is dus een psychologisch voordeel. We hebben een sterk team dat in een finale altijd net iets meer kan. Het wordt bovendien hoog tijd voor nog eens een hoofdprijs.'

Nathan Bolaers: 'Bocholt is zeker geen verrassende finalist. We zullen onszelf zeker niet moeten opladen voor die finale, de motivatie is er sowieso. Tongeren favoriet? Kan zijn, maar zo gaan we de finale zeker niet aanpakken. We zullen geconcentreerd moeten zijn, 60 minuten lang. En misschien zelfs nog langer. Een uitgesproken favoriet

Nathan Bolaers

is er gewoon niet. Maar iedereen gelooft er wel in. Voor mij betekent bekerwinst een verhoogde kans op de kampioenstitel. Want een hoofdprijs brengt rust. En dat zullen we nodig hebben in de titelstrijd. Maar eerst die bekerfinale ...'

Na de nederlaag tegen Visé kwam er een trainerswissel in Tongeren. Goran Vukcevic werd bedankt en vervangen door Jos Schouderden. Trok het clubbestuur aan de noodrem?

Jeroen De Beule: 'Vukcevic heeft sowieso zijn verdienste. Hij heeft jonge spelers beter gemaakt, ze vertrouwen gegeven. Hij heeft van ons een ploeg gemaakt. Maar hij was ook iemand van de zachte aanpak, en dat is in money time misschien niet de juiste manier gebleken. Ik denk dat het clubbestuur heeft geredeneerd dat Jos Schouderden een betere afwerker is, een betere motivator. En dat is uitgerekend wat we nodig hebben in bekerfinale en titelstrijd. Het clubbestuur snakt uiteraard naar een prijs en ik denk dat men oordeelde dat de kans op succes met Jos groter is.'

Nathan Bolaers: 'Schouderden is een meester-motivator. Goran heeft niet de ervaring en het palmares van Jos. Jos geeft ons meer vertrouwen, hij kan perfect een bekerfinale inschatten en een titelstrijd doseren. Dat we naast de BENE-titel grepen zal het clubbestuur wel wakker geschud hebben. Vandaar die ingreep.'

Tot slot de hamvraag: United Tongeren favoriet voor de double?

Jeroen: 'Da's een moeilijke. De verhoudingen liggen zo dicht bijeen. Ik zag ons ook als favoriet voor de BENE-league, en zie wat is gebeurd.'

Nathan: 'We hebben er de ploeg voor, maar dat hangt af van details. Blessures, de vorm van de dag, pech,... Nee, om over de double te spreken is het veel te vroeg.'

Cois Van Aelst

Maak kennis met Philippe Paquay, de nieuwe grote baas van Bloso

'Is sport niet de belangrijkste bijzaak in deze maatschappij?'

Stel: door een onwaarschijnlijk toeval stelt men je voor om de nieuwe minister van sport te worden in de Vlaamse regering. Wat zullen dan de eerste dingen zijn die je doet, buiten het feit dat je met jouw collega van media afspreekt om wekelijks een handbalwedstrijd in 'prime time' op TV te brengen natuurlijk? Je krabt dan allicht even met je vingers doorheen jouw haarbos en je denkt: wie zou mij daarbij kunnen helpen? Dan hebben wij een gouden tip voor je: vraag het aan Philippe Paquay. Philippe wie???

Nee, je hoeft hem niet te vragen om jouw ploegje te versterken, want de man heeft naast juridische roots alleen een atletiekverleden en poogt momenteel met zeilen en fitness een beginnend welvaartsbuikje weg te houden. Maar hij is wellicht de man die het sportlandschap in ons land het beste kent, die er met een heel open blik naar kijkt en die daar zo veel mogelijk betrokkenen wil over raadplegen en informeren. Heel integer ook en voor een minister een toonbeeld van loyaliteit. Een figuur waar je graag naar zal luisteren, omdat hij ook overtuigend overkomt dankzij o.a. een grote dossierkennis. Maar om je nu al een stukje op weg te helpen waarover je het met hem kan hebben, gingen we hem zelf even opzoeken in de Brusselse Arenbergstraat, waar hij op dit moment administrateur-generaal van Bloso is. De opvolger van Carla Galle en dus eigenlijk de grote baas van Bloso.

Ja, Philippe, voor al wie je nog niet kent: wie ben je en hoe verzeilde je op Bloso?

Philippe Paquay: "Ik ben geboren in Gent, maar eigenlijk ben ik opgegroeid in Grimbergen en ik woon nu nog steeds in Vlaams-Brabant, in Nieuwenrode. In 1993 kwam ik als beginnend jurist bij Bloso. Maar het had eigenlijk evengoed ergens anders kunnen zijn, ik had verschillende sollicitaties lopen. Het was in die tijd dat het sportrecht steeds belangrijker werd en dat we - samen met specialisten als o.a. Johnny Maeschalck en Cyriel Coomans - aan de basis lagen van de Vlaamse Sportcodex en dat we alle uitspraken i.v.m. sportrechtspraak bundelden. Het was ook een periode waarin het geruchtmakende 'Decreet over de

niet-betaalde sportbeoefenaar' geschreven werd door prof. Blanpain, nadat op 15 december 1995 de uitspraak in de zaak-Bosman al voor grote opschudding gezorgd had. Er moest bij een transfer van een professioneel sporter immers geen opleidingsvergoeding meer betaald worden. Kortom, sportrecht werd zowat een 'hype'."

Eigenlijk kende jouw loopbaan een logische evolutie: iemand die van binnenuit opklimt tot de hoogste graad binnen zijn administratie...

"Dat is juist en dat heeft zijn voor- en nadelen. Ik werd afdelingshoofd subsidiëring (april 2003 - februari 2010), afdelingshoofd personeelszaken (maart 2010 - juli 2011), algemeen directeur (augustus 2011 - mei 2013), na het pensioen van Carla Galle even administrateur-generaal ad interim en vanaf 1 februari 2014 administrateur-generaal."

Gaat de sport tegenwoordig niet meer en meer gebukt onder een toenemende juridisering? Voor het kleinste detail wordt een advocaat onder de arm genomen...

"Ik denk dat het in de sport niet anders gaat dan in de rest van de maatschappij. Ook daarin wordt sneller een advocaat geraadpleegd, denk maar aan de betwistingen van examenuitslagen in onze scholen. Elke Vlaming staat meer en meer op zijn rechten. In het verleden waanden sommige sportbonden zich boven de wet verheven en werd de sporter niet eens gehoord. Maar de meeste federaties hebben zich intussen aangepast, de sporters worden wél gehoord en er worden meestal sancties uitgesproken die in verhouding staan tot het vergrijp. De federaties hebben dikwijls ook nog wel een monopoliepositie, maar ze

werden ook stilaan verplicht om professioneler te gaan werken.

Vergeet ook niet dat sportfederaties deel uitmaken van de maatschappij en dat zij in alle objectiviteit moeten zorgen voor een eerlijke berechtiging. Niet altijd even gemakkelijk, zeker als er geld of roem mee gemoeid is en er meer gekeken wordt naar de rechten en minder naar de plichten. Voor alle federaties zou ik zeggen: hoe eenvoudiger en transparanter je bent, hoe beter.”

Het decreet op de niet-betaalde sportbeoefenaar heeft niet alleen voordelen. Topclubs hoeven geen aandacht meer te besteden aan hun jeugdwerking: het talent komt hen toch gratis aangewaaid uit de kleine clubs, die vroeger hun jeugdwerking financierden met transfergelden. Zou het niet beter afgeschaft worden?

Ook het ‘decreet over de niet-betaalde sportbeoefenaar is mettertijd aangepast...

“Daar ben ik het niet helemaal mee eens. Het gaat namelijk niet alleen om de getalenteerde sporters. Voor hen zal er altijd plaats zijn. Het decreet beschermt ook de niet-getalenteerde sporters, voor wie niemand geld wilde neertellen. Zij zaten vroeger vast bij hun club, waar ze misschien niet aan bod kwamen, tenzij ze zelf geld ophoestten. Maar misschien is het wel tijd om enkele correcties aan te brengen. Een vergoeding aan de clubs van opleiding wanneer een sporter het statuut van niet betaalde sportbeoefenaar ruilt voor dat van betaalde sportbeoefenaar, bij voorbeeld.”

Hoeveel macht bezit een administrateur-generaal op Bloso precies?

“Ik denk dat het woord invloed beter op zijn

plaats is dan macht. Wij stellen bijvoorbeeld de beleidsbrieven en –nota’s mee op. Dat is belangrijk omdat ze dienen voor een hele legislatuur. Op vraag van de minister leveren Bloso en het departement CJSM input over bijvoorbeeld sport voor allen, topsport... Daar speelt dan allicht onze invloed. Bloso zorgt op dat gebied voor continuïteit. Dat is geen onmiddellijke macht, maar wel invloed. Uiteindelijk legt de minister een aantal beleidsaccenten en daarin zijn we loyaal tegenover hem, want hij is tenslotte aangeduid door de Vlaamse regering en zij zijn verkozen. Dat is democratie. Maar Bloso overkoepelt wel meestal verschillende legislaturen en zorgt op die manier voor continuïteit.”

Doen jullie dan toch ook niet op een bepaalde manier aan politiek?

“Zo voel ik het zeker niet aan. Het is de minister die de beleidsprioriteiten vastlegt. Wij hebben dus geen beleidsvrijheid. Ook de accenten voor de beleidsnota’s komen vanuit het kabinet van de minister. Wij vullen ze in. En dus heeft iedere administrateur-generaal voordeel bij een sterke minister. Met hem of haar worden duidelijke beleidsaccenten afgesproken en daarvoor krijgt hij ‘input’ vanuit de administratie. De minister is er dus ook bij gebaat dat hij kan rekenen op een sterke administratie. We hadden bij de regeringswissel alvast het voordeel dat de minister van sport (Muyters, N-VA) dezelfde was als in de vorige legislatuur. Wat ik wel vaststel, is dat we overspoeld worden door parlementaire vragen. Het probleem is dat de efficiëntie, of de waarde van iemands parlementaire werk tegenwoordig door de media wordt afgemeten aan het aantal parlementaire

vragen dat hij of zij stelt. Puur kwantitatief. Daar moeten wij te veel tijd in investeren.”

Wordt sport in het politieke landschap toch niet stiefmoederlijk behandeld? Sport is zelden een thema tijdens de verkiezingscampagne en men rolt ook niet direct vechtend over straat om minister van sport te mogen worden.

“Ik denk dat sport, cultuur en jeugd in deze economisch moeilijke tijden opnieuw worden aanzien als luxe-producten, terwijl het tegendeel waar is. Wie aan sport doet, kan er juist voor zorgen dat er minder aan gezondheidskosten wordt uitgegeven. Idem voor de post ‘welzijn’. Ik denk dat we juist moeten komen naar méér sport en sport niet louter mogen zien als doel op zich. We kunnen sport gebruiken om andere doelstellingen mee te helpen realiseren, om bijvoorbeeld de competenties van jongeren mee te ontwikkelen, om obesitas tegen te gaan, om mensen uit het sociaal isolement te halen... Het budget voor sport is te klein – minder dan 1% van de volledige begroting – maar het staat wel voor een grote uitstraling. Is sport immers niet de belangrijkste bijzaak in deze maatschappij? Ik stel wel vast dat de ministers van Sport eens ze hun takenpakket sport hebben leren kennen, dit als een heel aangename en boeiende materie aanzien.”

26 Komen er ook bezuinigingen aan op sportgebied tijdens de komende jaren?

“Het krediet voor het decreet op de sportfederaties ligt vast en het is duidelijk dat er in tijden van besparingen niet veel geld zal bijkomen. Het wordt dus een kwestie om alles zo efficiënt mogelijk te gebruiken. Het sportlandschap moet zo transparant mogelijk zijn en alles moet zo rationeel mogelijk ingedeeld worden. Efficiënter werken, rationaliseren, meer samenwerken... Zo kan het niet langer dat er binnen één sport vier federaties erkend en gesubsidieerd worden. Misschien moeten we er met het nieuwe decreet op de sportfederaties (dat in werking moet treden tegen uiterlijk 1 januari 2017) voor zorgen dat er samenwerkingstrajecten worden opgezet om ‘in fine’ te komen tot een fusie van sportfederaties, waardoor 1 + 1 wellicht 3 wordt.

Eén zaak vind ik hierbij absoluut essentieel: de eigenheid van elke sporttak moet behouden

blijven als de sport ook internationaal gestructureerd is. Maar zelfs in die sporttakken moeten sportfederaties soms wel eens over het muurtje durven te kijken of en op zoek gaan naar samenwerking op het gebied van personeelszaken, verzekeringen en administratie.

Verder moeten we een oplossing vinden voor de huidige tweespalt tussen unisportfederaties en de recreatieve sportfederaties en de multisportfederaties. In het handbal hebben jullie daar niet zo veel last van, maar bij andere sporten speelt dat wel erg en gaat veel tijd en energie verloren door wederzijdse concurrentie en het afsnoepen van leden.”

Welke wijzigingen mogen we de komende jaren nog verwachten?

“Ik stel vast dat de Vlaamse regering de rol van de verschillende beleidsniveaus en haar ondersteuningskanalen onder de loep heeft genomen. Eén van die kanalen zijn de provincies, en die krijgen nu ook minder mogelijkheden (de persoonsgebonden bevoegdheden vallen daar weg), zodat de subsidies voor een aantal sportfederaties/clubs daar mogelijk ook naar beneden gaan. De middelen die hierdoor vrijkomen inzake sport, blijven echter binnen de sportsector, een bewuste politieke keuze van de Vlaamse regering.

Ook het decreet op het lokale sportbeleid wordt opgeheven vanaf 1 januari 2016. Via dit decreet gaat er nu nog geld naar de gemeentes, waarvan minstens 25 % gebruikt dient te worden voor de rechtstreekse ondersteuning van de sportclubs. Dat geld gaat vanaf 2016 integraal naar het Gemeentefonds. Wij hopen dat het geld in dezelfde mate besteed zal worden aan de sport, maar de verplichte investeringen via het decreet Lokaal Sportbeleid vallen dus weg. Tot eind 2015 hebben wij daar via het decreet nog enigszins vast op, maar vanaf 2016 is dat verleden tijd. Je kan alleen maar hopen dat de gemeentebesturen over genoeg verantwoordelijkheidszin beschikken. En ik maak me daar niet te veel zorgen over, want de leden van sportclubs zijn ook kiezers, en de sterk uitgebouwde sportdiensten zullen daarover wel waken.

De gemeentes spendeerden overigens vroeger ook al eigen gelden aan de sport, maar met de toenemende autonomie voor 308 gemeentes is enige waakzaamheid toch geboden. Te meer daar ook de gemeentes voor moeilijke jaren staan. Als sector is het toch

belangrijk waakzaam te zijn en toe te kijken hoe zij het op lokaal niveau zullen aanpakken.”

Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, kondigt de VRT aan dat hij op sportgebied gaat bezuinigen. Zo blijft er voor de 'kleinere' sporten allicht nog minder zendtijd over...

“Ik betreur een aantal evoluties in de media in het algemeen. Ik zie voornamelijk artikelen over twee sporten in de kranten staan: voetbal en wielrennen. Artikelen over het sportbeleid verschijnen gewoon niet meer, tenzij net even na de Olympische Spelen om vast te stellen dat we weer eens minder medailles pakten dan Nederland, dat blijkbaar het richtpunt is. Ik zou daar graag een discussie over willen voeren. Nederland krijgt substantiële steun van belangrijke grote bedrijven, in Vlaanderen ligt dat blijkbaar wat moeilijker. Het NOC/NSF is een soort vzw, die geld krijgt van de overheid; Bloso is gewoon de overheid. En in economisch slechtere tijden blijkt het voor sportfederaties nog moeilijker dan voorheen om aan bijkomende middelen te raken.

Met sport op tv is het een vicieuze cirkel: we blijven warm te lopen voor de nationale voetbalploeg of voor helden van het genre-Clijsters of Hénin. Als dat het geval is, komt er ook meer media-aandacht. Zij hebben een voorbeeldfunctie. En dus kiezen ze in de media voor items die een 'return' geven. De norm is uitstraling bieden in het binnenland en liefst ook in het buitenland. In ieder geval staat in de beheersovereenkomst van de VRT dat hij alle sporten aan bod moet laten komen...”

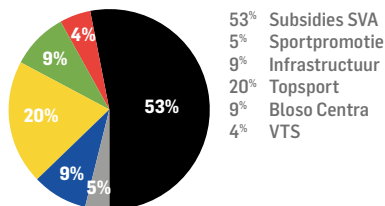
Hoe zit het met de Bloso middelen en hoeveel moet Bloso nu eigenlijk besparen?

“Zoals gezegd gaat er minder dan 1% van de totale uitgavenbegroting van de Vlaamse Regering naar Sport. De middelen zitten verspreid over Bloso en het Departement CJSM. Binnen Bloso gaat meer dan 50% van de beschikbare beleidskredieten naar decretale subsidiëring van derden in het kader van Sport voor Allen (exclusief de subsidies voor infrastructuur). Bijna 60% van deze subsidies gaat rechtstreeks naar de sportfederaties.”

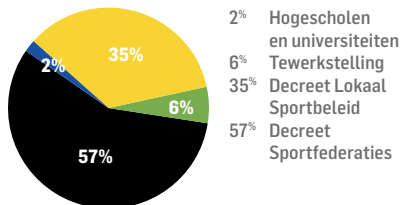
Zes maanden na mijn aanstelling legde de Vlaamse Regering een nieuwe besparingsdoelstelling op voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid, vastgelegd in een daling van het aantal personeelsleden met 1950 koppen en een budgettaire besparing van 101,5 mio euro recurrent. Dat betekent dat ook Bloso het op termijn allicht met heel wat minder medewerkers moet stellen (volgens de eerste berekeningen zijn dat er 60 à 70). De mensen verdwijnen door een zogezegde natuurlijke afvloeiing. Wie met pensioen gaat, wordt

HET BELEIDSKREDIET VOOR SPORT IN 2015 BEDRAAGT €85.741.000

BELEIDSKREDIETEN BLOSO

SUBSIDIES SPORT VOOR ALLEN

gewoon niet meer vervangen.

En dus moeten alle taken uitgevoerd worden met minder volk. Natuurlijk zal dat zijn invloed hebben op het overheidsapparaat en op onze eigen werkingskredieten. Het gevolg wordt ook een ander beleid: we zullen meer en meer moeten evolueren naar een filosofie van 'doen-doen' in plaats van het zelf te doen. Dit vergt echter een enorme cultuuromslag, niet enkel bij de Bloso-medewerkers, maar eveneens bij de spelers op het veld. Dat geldt ook voor zoiets als sportpromotie. Wij zullen voortaan eerder 'formats', producten en modellen aanbieden, waarop de sector dan kan intekenen voor de verdere uitwerking van haar beleid. We kunnen deze formats niet opleggen, laat staan zelf invullen. We zullen dus uitstekende producten moeten aanbieden die inspelen op de noden en behoeften van het veld. Als niemand op ons 'format' intekent, dan hebben we gefaald. Wij hebben dertien Bloso-domeinen, die het met minder personeel zullen moeten stellen. Dus zullen we ook daar onze diensten moeten afstemmen op deze nieuwe filosofie. Onze sportkampen zitten voor 98% vol. De 'return' moet daar voor 100% terug naar de sport gaan. Maar we moeten onze centra ook openstellen voor andere gebruikers, evenementen en organisaties. Wij hebben daar de infrastructuur en het personeel voor.”

Zou een sportminister niet onsterfelijk worden als hij het fiscaal statuut zou kunnen aanpassen van de vele vrijwilligers in de sport, in het handbal b.v. ook van scheidsrechters of trainers? Vroeger verwees men steeds naar de asymmetrie tussen het federale en het Vlaamse niveau, maar we stellen vast dat de (Vlaamse) minister van sport en de (federale) minister van financiën tot dezelfde politieke familie behoren. Is het dan nu of nooit?

“Deze materie, die we in vaktermen de ‘semi-agorale arbeid’ noemen is een heikele kwestie. De VUB heeft heel dat landschap in kaart gebracht met een grote studie, en heeft pasklare voorstellen gedaan. Het probleem is dat alle andere ‘zachte’ sectoren ook op de loer liggen. Ik vrees dat we slechts iets zullen kunnen bereiken als er duidelijke terugverdieneffecten zijn voor de federale overheid. Zolang de economische situatie echter zwak blijft, wordt dit een moeilijke materie. Wij zullen er samen met de sector alles aan doen om dit dossier eindelijk resultaten te behalen.”

Wanneer beschouwt Philippe Paquay zijn beleid bij Bloso als geslaagd?

“Op korte en middellange termijn moet het nieuwe decreet op de sportfederaties opgesteld zijn. Het zou moeten ingaan op 1 januari 2017, maar het moet dan wel klaar zijn tegen half 2016, zodat iedereen tijdig geïnformeerd kan zijn. Vooraf voorzie ik zeker ook nog overleg met zoveel mogelijk instanties en federaties.

Als overheidssector wil ik meer autonomie voor de sportsector.

Ten tweede wil ik Bloso meer oriënteren in de richting van het aanleveren van succesvolle ‘formats’, waarop de sector, bijvoorbeeld de gemeenten - kunnen intekenen. Ik zou ook graag het sportpromotiebeleid verder stroomlijnen. Door het voeren van een nieuwe sensibiliseringscam-

pagne zouden we zoveel mogelijk Vlamingen met ‘weinig tijd’ actief aan sport moeten laten doen. Alle Vlaamse sportpromotionele acties en evenementen zullen in de toekomst ook onder één noemer aangeboden worden.

Ten derde wil ik het kenniscentrum van Bloso verder uitbreiden. Er bestaat zoveel kennis op de markt en die kennis moeten we kunnen openbaar maken en delen. Laten we alle studies die over sport gemaakt zijn, samenkomen op één plaats waar iedereen ze kan raadplegen.

Als we door de wijzigende situatie ten aanzien van de gemeenten meer fungeren als dienstverlenend kenniscentrum en via het aanreiken van zogenaamde formats en producten ondersteuning kunnen bieden bij de uittekening en uitwerking van een lokaal sportbeleid, dan kan ik zeggen dat we de cultuuromslag die we moeten realiseren goed aangepakt hebben.

Ten slotte vind ik sportinfrastructuur heel belangrijk. Een zeer moeilijke zaak, want we hebben onvoldoende infrastructuur, en het is heel duur. De zwembadproblematiek wordt nijpend. En ‘kunnen zwemmen’ is ingeschreven in de eindtermen van het onderwijs! Dat wordt nog een harde noot om te kraken. Ook hier gaan we in de huidige legislatuur sterk op inzetten.”

Zie je ook nog doelstellingen op lange termijn?

“We moeten minstens de sportparticipatiegraad op peil houden en ze liefst nog opdrijven. Wij moeten trachten ‘sport als middel’ méér op de agenda te zetten in campagnes om ook andere maatschappelijke doelstellingen te realiseren. Dat zou heel wat middelen van buiten de sport naar de sport kunnen brengen. Maar ook daar is niet minder dan een cultuuromslag voor nodig.”

Marcel Coppens

BENE-League Dream Team

De BENE-League 2014-2015 werd gewonnen door de Nederlandse club OCI-Nitrogen Lions, uit Sittard Geleen. Zij versloegen in de finale een andere club uit Nederlands Limburg, Targos Bevo HC. De Belgische clubs, Hubo I. Hasselt en United HC Tongeren sneuvelden in de halve finales, na uiterst spannende wedstrijden. De Sportvrienden Sus Weyn organiseerden een referendum om het Dream Team van de BENE-League samen te stellen. Dat Dream Team bestaat uit

Doelman: Bart Ravensbergen (Targos Bevo HC)
 Linkerhoek: Damian Kedziora (QubiQ A. Bocholt)
 Linkeropbouwer: Jeroen De Beule (United HC Tongeren)
 Spelverdeler: Luc Steins (OCI-Lions)
 Rechteropbouwer: Joris Baart (OCI-Lions)
 Rechterhoek: Bart Kohlen (Hubo I. Hasselt)
 Pivot: Nathan Bolaers (United HC Tongeren)

Jeffrey Jacobs (KV Sasja) werd topschutter van de BENE-League, met 122 treffers op 14 wedstrijden.

Tips voor de welpenturnoien

Welpenturnoien zijn een voorbeeld van de toenemende flexibiliteit bij het jeugdhandbal. Een competitie bij de allerkleinsten ligt soms moeilijk en daarom organiseren de clubs welpenturnoien met vrije inschrijving. De Regio's regisseren deze turnoien in meerdere of mindere mate, en veelal zit er aardig wat volk op de tribunes. Voor de organisator is het evenwel niet steeds eenvoudig. De organisator weet slechts kort op voorhand hoeveel inschrijvingen hij zal hebben, en daarna volgt een heel gepuzzel over het speelschema. Enkele tips voor organisatoren en deelnemers, zodat de deelnemers tevreden terugkeren!

Voor de organisatoren

Spelgelegenheid: Een minimum spelgelegenheid van 40 minuten per ingeschreven ploegje is aangewezen. Ook een minimum wedstrijdduur van 10 minuten wordt warm aanbevolen. Anders kan er moeilijk gewisseld worden. Een kindje dat twee minuutjes heeft kunnen spelen op een wedstrijdje kan daar moeilijk voldoening uit halen, als het daarna weer een uur moet wachten op de volgende wedstrijd.

Concentreer de speeltijd: Kinderen die van 9 uur tot 16 uur in een sporthal moeten rondhangen om drie wedstrijdjes te spelen, waarvan ze misschien nog een tijd op de bank zitten beleven geen fijne dag. Het is daarom aangewezen om het afhandelen van een poule te concentreren binnen een tijdsspanne van tweeënhalf uur. Een kind zou ook niet meer dan twee volledige wedstrijden tussen zijn inzetten mogen hebben om geconcentreerd te blijven en niet balorig te worden. Het is daarom veelal aangewezen om de dag op te splitsen tussen U8, U10 en U12.

Less is more: Het mag geen doel op zich zijn om zo veel mogelijk verschillende ploegen naar een welpenturnooi te halen. Dat komt de kwaliteit niet ten goede, tenzij de organisator over zeer veel velden (en scheidsrechters) kan beschikken. Soms is het dan ook aangewezen om duidelijk op voorhand te communiceren hoeveel plaatsen er zijn op een bepaald turnooi, om het voor de deelnemers niet eindeloos te rekken. Ook ouders en trainers hebben liever dat het turnooi op een voormiddag of een namiddag afgelopen is. Indien er met een beperkt aantal deelnemers

gespeeld wordt is het ook niet moeilijk om de wedstrijdduur met enkele minuten te verlengen of eventueel twee keer dezelfde tegenstrever te bekampen.

Aantal velden: Bij veel deelnemers is het soms interessanter meer maar kleinere velden te hebben en het turnooi sneller te laten vooruit gaan. Scoreborden zijn absoluut geen must. Het is soms beter dat de scheidsrechter enkel bij het einde het resultaat meedeelt.

Voor de deelnemers

Inschrijving: Schrijf zeker een nieuwe ploeg in per 5 kindjes. Schrijf zelfs twee ploegen in als je 8 kindjes hebt. Desnoods kan een kindje dubbel spelen, of leen je maar een kindje van een andere ploeg. Flexibiliteit is belangrijk, omdat alle kindjes dan meer aan bod komen. Er is nog niemand beter geworden van op de bank te zitten.

Vermijd monsterscores: Monsterscores demotiveren beide partijen. Daarmee gaat niemand vooruit. Tref je een zwakkere tegenstander, laat dan je eigen mindere spelers ruim aan bod komen, of leg extra eisen op aan je betere spelers (niet dribbelen, linkerhand gebruiken,...)

Vermijd topploegen: Tenzij het turnooi duidelijk aangaf een sterkere en een zwakkere of beginnerspoule te hebben, concentreer je betere spelers niet in één ploeg als je meerdere ploegen inschrijft. Het is beter dat er evenwichtige ploegen zijn, dan moet iedereen op de toppen van zijn tenen lopen.

Marijn, Jakob, Gerrit, David en Katrien

Atomix is klaar voor een stap hogerop

André Vertommen is een bezige bij. Als we hem ontmoeten voor een gesprek overhandigt hij ons meteen zijn cv. 'Makkelijkheidshalve...', voegt hij er bescheiden aan toe. Een indrukwekkend C4-tje, een bloemlezing zeg maar van zijn diverse functies in de handbal- en buitenwereld. Actief in een zevental vzw's, heel actief in bondsmiddens, scheidsrechter en promotor, en bovenal begaan met het wel en wee van zijn eigen club in Haacht, met name Atomix.

André Vertommen is al meer dan 30 jaar secretaris van die Vlaams-Brabantse 'Traditionsverein'. In goede en slechte dagen, zoals dat heet. 'Inderdaad, maar momenteel stelt de club het gelukkig vrij goed. We hebben een nieuwe aanloop genomen om op termijn een stap hogerop te zetten. Als de tijd daar rijp voor is, want we willen geen zotte dingen doen. Je weet immers wel dat er tien bewogen jaren achter ons liggen, waarvan zeven seizoenen op het hoogste niveau. We hebben ook twee keer kunnen proeven van de Beneluxliga. Dat was met een erg getalenteerde generatie eigen kweek, aangevuld met een aantal spelers uit het Antwerpse. Iedereen herinnert zich die gouden generatie, met Hans en Erik

Ombelets, Iwein Delanghe, Eric Smeijers, Gerrit Vertommen, Bart Noppe, Wouter Hoegaerts en Jelle Vonckx. Met daarbij Lars Bertels, Sten Dielen, Jos Riské en Johannes Verhoeven die uitgekeken waren op Sasja. We hadden ook enkele buitenlanders aangetrokken, Sinisa Milakovic en doelman Jovicic, later nog twee Oekraïners en een Hongaar. Mooie tijden, dat wel, maar vier jaar geleden viel de puzzel uit elkaar. Jelle Vonckx, die eigenlijk eerste keeper was geworden, koos voor Hasselt en dat was zowat een genadeslag. De Antwerpenaren trokken naar Merksem, dat met een nieuw project was gestart. En als klap op de vuurpijl haakte onze hoofdsponsor af. En dan stel je weer eens vast dat in handbal enkele tienduizenden euro's het verschil maken. Om topspelers vast te houden bijvoorbeeld. Ja, ik vind wel dat het gebrek aan budget de hoofdreden is van die teloorgang. We vonden onvoldoende sponsoring om die ene grote hoofdsponsor te compenseren. Eigenlijk verdween ons volledige eerste team, want tien spelers vervang je niet zo meteen. Eerlijk gezegd, Atomix verzeilde in 2011 in een ernstige crisis.'

Troefkaart jeugd

'We hebben toen met een aantal ouwe getrouwen zelfs overwogen de handdoek te gooien,' geeft André Vertommen toe, 'we dachten er sterk aan in de Liga een doorstart te nemen met eigen jeugd. Maar uiteindelijk was er een meerderheid die het alsnog wilde proberen in de hoogste reeks. Goed beseffend dat we op dat ogenblik een ploeg hadden die gedoemd was om te zakken. Wat ook gebeurd is. We hebben ons dan enigszins herpakt in tweede nationaal. Maar het feit dat een aantal jonge spelers dubbel mocht aantreden in eerste en tweede nationaal deed ons finaal de das om. Ploegen als Sasja2, Visé2 en Neerpelt2 konden zich naargelang de omstandigheden aanpassen, versterken eigenlijk, en door een samenloop van pech en andere omstandigheden zijn we uiteindelijk ook uit tweede gedegradeerd. Maar in de Superliga bleek al gauw dat die reeks niet onze plaats was. We zijn daar met ruim verschil kampioen geworden. En dit seizoen zijn we in tweede goed bezig met eigen jeugd. Die jonge garde kan goed mee, we hebben op een haar de play-offs gemist. Het positieve is alleszins dat we opnieuw een basis hebben om hogerop te mikken. Bovendien loopt de sponsoring weer lekker, het clubbestuur werkt hard en efficiënt, ik zie de toekomst alleszins rooskleurig in.'

HB Sint-Truiden - Atomix, proberen Eric Smeijers te bereiken

Toekomstplan

Atomix staat na enkele jaren van tegenspoed terug op de rails, zover is zeker. Alhoewel, het clubbestuur laat zich niet verleiden tot overdreven optimisme. De club heeft wel degelijk een stapplan.

'De stap naar eerste nationaal zet je niet zo maar, dat moet gefaseerd gebeuren,' aldus André Vertommen, 'Om te beginnen moet je een keuze maken. Volledig met eigen mensen? Blijkt al gauw dat je er dan op het hoogste niveau niet mee komt. Dus: uitkijken naar versterking. We hebben daar vorig jaar al hard naar gezocht, met ruim vijftien spelers gesprekken gevoerd, maar uiteindelijk zijn slechts twee jongens overgekomen van Brussels. Voor de rest redden we het momenteel met eigen jongens. Onze technische staf is er van overtuigd dat we enkele talenten in huis hebben. Nu is het zaak van die 16-, 17-jarige talenten niet kwijt te spelen. Want uiteraard zijn er kapers op de kust hé, dat ervaren we jaarlijks. Dus, moeten we een plan hebben. Jammer dat we dit seizoen een punt te kort komen voor de play-offs, want die eindronde is uiteraard bijzonder interessant. Maar kom, het was geen must. Play-downs in tweede is wel een saai, weinig aantrekkelijke bedoening. De inzet is beperkt, het zal moeilijk worden om de groep daarvoor te motiveren. Som-

mige spelers hebben trouwens al gezegd: geef de jeugd voluit een kans om ervaring op te doen met het oog op de toekomst.'

Breedtesport

Atomix is altijd een club geweest met een gezonde, zelfs toonaangevende jeugdwerking. Dat Atomix ieder jaar wel één of twee ploegen in de Vlaamse jeugdfinales parkeert, is geen toeval. De Vlaams-Brabantse club heeft bovendien een voorliefde voor breedtesport, meer bepaald voor de uitbouw van een regionale jeugdcompetitie.

'Ik geloof persoonlijk heel erg in breedtesport,' stelt André Vertommen, 'als je geen breedtesport ontwikkelt houdt de top nooit stand. Daarom zijn we twaalf jaar geleden in Putte begonnen met een jeugdkern. Intussen zijn we constant in alle jeugdreksen goed vertegenwoordigd, en dat is in niet geringe mate te danken aan die jeugdkernen in de regio. We blijven die uitbouw van een regionale jeugdcompetitie hardnekkig cultiveren. Mijn zoon Gerrit heeft daar al veel tijd in gestoken, maar niet alleen hij. Het is dankzij de inzet van enkele bestuursleden dat we als het ware een olievlek hebben gerealiseerd. Na Putte zijn we gestart in Leuven, Aarschot is ook goed bezig, twee jaar geleden is Heist-op-den-Berg ontstaan. Tel daar Tervuren en Groot-Bijgaarden bij, weldra

ook Kampenhout, en samen met Mechelen-Duffel hebben we toch een serieuze jeugdcompetitie in onze eigen regio. Dat motiveert niet alleen de kinderen, maar ook de ouders. Minder verre verplaatsingen, begrijp je? Dat is wellicht de belangrijkste verwezenlijking van de laatste tien jaar.

Hoe wij jeugd rekruteren? Wel, via twee kanalen. Primo, we organiseren twee à drie sportweken per jaar. Telkens in een van die jeugdkernen. Secundo, we beschikken over een gediplomeerde trainer die ons ter beschikking wordt gesteld door het Vlaams Instituut voor Sportbegeleiding -Vlabus- tegen gunsttarief. Die is ook overdag beschikbaar, onder meer voor initiatie in de scholen. En tenslotte hebben we voor het eerst een 'vriendjesdag' georganiseerd: alle jeugdspelers brengen een vriendje mee. En uit de meer dan 20 aanwezigen hebben we toch 15 nieuwe spelertjes gerekruteerd. Dit jaar organiseren wij de Vlaamse jeugdfinales en ook dat heeft met breedtesport te maken. Promotie voeren voor handbal, voor jeugdhandbal in het bijzonder. De wedstrijden zullen ook worden geleid door onze beste jeugdscheidsrechters. Putte zal the place to be zijn voor de jeugd...

VHV-financiën

André Vertommen maakte carrière als bankier. Toen hij in mei 2011 werd gevraagd om penningmeester van de VHV te worden had het bondsbestuur meteen een gedroomde kandidaat beet. Toch relatieveert André Vertommen die keuze... 'Vergeet niet dat ik een monument als André Therry moest vervangen,' zegt de bescheidenheid zelve, 'Die had toen pas de bondsfinanciën gesaneerd en de VHV uit het rood geholpen. Omwille van mijn bankiersverleden zat ik al sedert 2000 in de financiële commissie, ik kende het huis dus wel. In de periode dat ik overnam van André Therry hadden we net een serieuze debacle gehad met de nationale ploeg. Die heeft ons ettelijke

tienduizenden euro's gekost en de VHV stond daardoor zwaar in de rode cijfers. We waren eigenlijk virtueel failliet en moesten een beroep doen op de clubs voor extra bijdragen om de put te dempen. André Therry heeft die scheve situatie nog kunnen rechte trekken, en toen ik overnam heb ik geprobeerd die lijn door te trekken. Jaar na jaar een leuke bonus overhouden, zodanig dat de VHV een financiële buffer heeft om een tegenslag te kunnen opvangen. Dus als je me vraagt hoe de VHV-financiën er voor staan antwoord ik: gezond. We hebben een reserve van ongeveer 100 000 eigen middelen. We zijn zeker niet rijk, maar we leven. En in die zin probeer ik de VHV-middelen te beheren als een goede huisvader. Vergeet niet dat de VHV qua solvabiliteit ooit tot de vijf zwakste Vlaamse federaties behoorde. Vandaag bengelen we misschien ergens in de helft van het peloton en dat is toch min of meer geruststellend. Mijn principe is: de tering naar de nering zetten. We voeren een consequent financieel beleid van niet meer uitgeven dan je hebt. De VHV moet geen spaarkas worden hé, maar we moeten het geld wel besteden aan de werking van de bond verdeeld over een aantal specifieke domeinen. Clubs, competitie, topsport, promotie, breedtesport, arbitrage, ... waarbij we tot doel stellen een aantal activiteiten zelfbedruipend te maken. Onder meer de nationale selecties beschikken over een eigen budget waar ze mee moeten rondkomen. Elk domein een eigen enveloppe, inderdaad...' André Vertommen eindigt met een tevreden gevoel. De herschikking van provincies naar regio's noemt hij 'een stap in de goede richting'. Het transparant maken van de VHV-financiën schenkt hem voldoening. 'Het is altijd leuk om op de Algemene Vergadering een positieve balans te kunnen voorleggen en de leden goed nieuws te brengen,' besluit de penningmeester.

Cois Van Aelst

Vlaamse Jeugdfinales in Putte

Op zondag 17 mei 2015 organiseert HC Atomix de Vlaamse Jeugdfinales in sporthal Klein Boom van Putte. De hele dag zullen de J14, de J16, de J18, de M14, de M16 en de M19 strijden voor de Vlaamse titels. De inkom zal 5 € bedragen en het adres van de sporthal is Mechelbaan 604 in 2580 Putte. We wensen alle ploegen die zich plaatsen alvast veel succes! De Belgische finales zijn terug van een jaartje weggeweest, en zullen het weekend erop doorgaan in Visé.

Let's meet in Elewijt Center

Voor al uw:

- Seminaries
- Opleidingen
- Zakenlunches
- Diners
- Feesten
- Hotelovernachtingen

We hopen u in de toekomst te mogen verwelkomen!

Voor meer informatie kan u ons bereiken op 015 62 72 72 of info@elewijtcenter.be

www.elewijtcenter.be

Kempa

THE PIVOT
HANDBALSHOP.BE

Ik dacht dat er veel werk zou zijn... en ik heb me niet vergist

In juni verleden jaar deed Guy Petitgirard zijn intrede in het Belgische handbal. De ervaren Fransman werd in eerste instantie aangezocht als bondscoach, om de naar Cesson-Rennes vertrokken Yérime Sylla op te volgen. Petitgirard, die werkt voor de Franse handbalbond FFHB, deed een uitgebreide ronde langs de zogenaamde stakeholders van het Belgische tophandbal, en wij wilden wel eens weten hoe dat gegaan was en welke conclusies hij tot nu toe kon trekken. We troffen een bevlogen verteller, een didacticus, maar bovenal een man die gepassioneerd is door handbal.

Hoe goed kende je het Belgisch handbal, Guy?

Guy Petitgirard: 'Ik volg het al een tijdje, maar wel vanop respectabele afstand. Toen ik trainer was van Sélestat kwamen we hier regelmatig op stage. We speelden oefenwedstrijden tegen Beyne, Evère of Hasselt. Sinds 1997 ben ik ook goed bevriend met Thierry Marique. Hij is professor handbal aan de UCL, in Louvain-La-Neuve, en ik verzorg er quasi elk jaar een week handbalopleiding voor de leerkrachten LO. Ik heb hier ook mijn partner, Marianne, leren kennen, tien jaar geleden. De voorbije jaren heb ik een aantal bijstellingen gegeven in België, voornamelijk voor de LFH, maar ook voor de scheidsrechters. Voor scheidsrechters is het ook interessant om een aantal dingen te bespreken vanuit het oogpunt van een coach. Daarnaast had ik ook al eens een aantal wedstrijden gezien van de nationale ploeg. België - Montenegro in Doornik bij voorbeeld, en België - Griekenland in Herstal.'

En wat vond je ervan?

Guy Petitgirard: 'Er zijn een aantal interessante elementen, zowel sportief als organisatorisch, maar er is ook nog een hele weg af te leggen. Maar ik hou wel van uitdagingen. Een aantal jaar geleden had Ken De Nil me al eens gepolst, maar dat was toen om voltijds voor de federatie te komen werken, en dat was niet haalbaar. Nu, enkele jaren later, is het voorgestelde kader anders. Ik heb van in het begin aangegeven dat het louter coachen, enkele weken per jaar, van de Red Wolves niet mijn ambitie was. Been there, done that. Dat is geen uitdaging. Maar ik wilde het wel doen in het kader van een breder project om met het

Belgisch handbal structureel vooruit te gaan. Er is nog heel wat marge, maar het moet wel structureel aangepakt worden. En voor dat proces kan ik heel wat bijbrengen. Ik heb dat proces al een aantal keer doorlopen in Frankrijk, en met succes. 25 jaar geleden stonden we ongeveer even ver, België en Frankrijk. Sindsdien heeft Frankrijk eerst de spelers van de nationale ploeg geprofessionaliseerd, dan de clubs uit de hoogste afdeling, de LNH, daarna de tweede afdeling en de hoogste afdeling bij de dames, de Ligue Féminine de Handball, en momenteel de derde afdeling bij de heren.'

Beschrijf eens het traject dat je tot nu toe afgelegd hebt in België?

Guy Petitgirard: 'De eerste stap was het samenbrengen van alle actoren van het tophandbal. Dat begon bij de clubvoorzitters van de topclubs. Zij zijn de eerste cruciale partners. We hebben elkaar ontmoet in Leuven in de zomer in een zaaltje waar de airconditioning kapot was. Het gaf een speciale sfeer (lacht). We hebben het toen gehad over samenwerken. Ik gebruikte een metafoor: handbal is een taart. We kunnen elk proberen het grootste stuk van die taart te pakken te krijgen, ten nadele van een ander. Of we kunnen proberen de taart groter te maken, zodat iedereen op termijn een groter stuk kan hebben. Ik heb hen toen beschreven hoe de weg naar een grotere taart in elkaar zit, volgens mij. Op het einde van de vergadering hebben we een aantal vragen gesteld, en de voorzitters onder elkaar laten bespreken wat ze ervan vonden. Na een tijdje hebben ze unaniem ingestemd met mijn voorstellen. Dat was belangrijk. Er was breed draagvlak bij de voorzitters. En dat is belangrijk. Er zullen zaken moeten veranderen, en ik heb nooit gezegd dat het makkelijk zou zijn, maar ze zijn bereid mee te gaan. Vervolgens heb ik de trainers gesproken, in Lummen. Ook bij de trainers was er draagvlak. Daarna hebben we het er met de spelers over gehad. En ten slotte met de vertegenwoordigers van de bonden. Ook bij hen was er breed draagvlak. We hebben dan een stuurgroep topsport opgestart, de Comité Stratégique de Pilotage. Daarin zijn die vier belangrijke groepen vertegenwoordigd: de voorzitters, de spelers, de trainers en de federaties. Die groep is adviserend aan diegenen die de beslissingen moeten nemen, de verkozen bestuurders van de Belgische Handbalbond. Maar

het adviesorgaan is bekwaam en uitgebalanceerd, dus de bestuurders zullen wel twee keer nadenken voor ze de adviezen van de Stuurgroep Topsport naast zich neerleggen. Dat is zowat de methodologie geweest.'

En wat de inhoud betreft?

Guy Petitgirard: 'Er zijn geen geheimen. Meer trainen betekent meer resultaat. Met vier of vijf trainingen per week kan een goede trainer het technisch-tactisch gedeelte van zijn speelwijze wel overbrengen op een zeker niveau. Maar zeven of acht trainingen per week laten toe om ook het individueel vermogen van een speler op te drijven: zijn fysieke mogelijkheden, zijn individueel technische variaties en zo voort. Een speler die uitgerust is presteert beter dan een speler die uitgeperst is. Rust is belangrijk voor de recuperatie, en dus zal een speler die uitgerust is minder blessures oplopen dan een speler die heel de dag gewerkt heeft en daarna nog een uur in de auto zat. Een trainer die de tijd heeft om zijn trainingen goed voor te bereiden, om video analyse te doen, om individueel met zijn spelers bezig te zijn en om zich bij te scholen zal veel performanter zijn dan een trainer die daar geen tijd voor heeft omdat hij in het reguliere circuit moet gaan werken. Het is dus belangrijk dat er aan het statuut van de belangrijke actoren gewerkt wordt. Daarvoor zijn middelen nodig, en die middelen moeten gegeneerd worden. Op een professionele manier. Frankrijk heeft daar enorme stappen in gezet. De clubs hebben managers, die ervoor zorgen dat de zalen vollopen. Eerst naar duizend toeschouwers, dan naar tweeduizend, ondertussen naar vijfduizend of tienduizend. Daar bestaan allerhande technieken voor. Die technieken kunnen gedeeld worden. Maar het uitvoeren van die strategieën vergt ook tijd. Daarom moeten die mensen daar professioneel mee bezig zijn. En dan moeten de goed gevulde zalen ook omgezet worden in bijkomende financiële middelen. Voor het professioneel gedeelte, maar ook voor de jeugdopleiding.'

Klinkt goed, maar kan U daar voorbeelden van geven?

'Een club heeft drie pijlers. Een sportieve pijler, een structurele pijler en een financiële pijler. Enkel het evenwicht tussen die drie pijlers garandeert de continuïteit en de vooruitgang. Montpellier was een goed voorbeeld van dat evenwicht. Er was een goeie ploeg met een goeie trainer, er was een goeie structuur rond de club, administratief, logistiek, infrastructureel en commercieel, en er werden veel middelen gegeneerd. Cesson/Rennes, de ploeg van Yérime Sylla heeft een disproportie. Sportief zitten ze goed, structureel redelijk, maar financieel hebben ze het op

één na kleinste budget. Dat zal dus niet blijven duren. De goede spelers zullen vertrekken en ze zullen opnieuw moeten beginnen. Ik weet dat Yérime er samen met de club aan werkt, maar het is een bedreiging. PSG is het andere uiterste. Ze hebben een enorm budget, waarmee ze goede spelers kopen, maar structureel is het een puinhoop. Drie man moeten heel de club runnen en ze lopen verloren. Ze trainen in zes verschillende hallen, hun hoofd-hal (Stade Coubertin) is om de haverklap bezet voor andere activiteiten, alles moet via externen lopen...op een Champions League wedstrijd was er niemand voorzien om de wedstrijdtafel te doen. Dat loopt ook fout. Saint Rafael is dan weer een ander voorbeeld. Structureel zitten die perfect, financieel redelijk, maar sportief zijn ze helemaal de mist in gegaan door een fout transferbeleid. Dat blijft ook niet duren, want de sponsors haken af en je komt ook in een sukkelstraatje. Nu komt het erop aan om dit verhaal over te plaatsen naar België. Ongetwijfeld kunnen jullie voor jezelf inschatten waar de sterktes en zwaktes van je club liggen, en waar er dus in eerste instantie aan gewerkt moet worden om alles in evenwicht te krijgen. Die oefening hebben we met de voorzitters en binnen de Stuurgroep Topsport gemaakt. De conclusie was dat het sportieve momenteel disproportioneel beter was dan het financiële en het structurele. Sportieve groei wordt afgeremd door structurele en financiële beperkingen. Dus moet daaraan in eerste instantie gewerkt worden, en moet in een eerste fase een deel van de beschikbare middelen aangewend worden om structureel en financieel te groeien, om daarna weer sportief vooruit te kunnen gaan. De conclusie die we samen getrokken hebben is dat we dus in de eerste plaats een betaalde clubmanager moeten hebben die de zaken structureel op poten zet en die strategieën in de praktijk brengt om de zalen te vullen. Meer mensen betekent meer entourage, want die mensen gaan zich betrokken voelen bij de club, tickets kopen, sponsoren en zo voort. Ik geef een voorbeeldje uit mijn eigen ervaring. Toen ik trainer was in Sélestat hadden we ook niet veel toeschouwers. We hebben een bepaalde wedstrijd uitgekozen en voor die wedstrijd vanalles gedaan. Elk lid van de club had tien vrijskaarten om uit te delen. Ze moesten er wel voor zorgen dat de mensen ook effectief kwamen. Toen de toeschouwers buitenkwamen kregen ze sandwiches en drank, die aangeboden waren door de lokale bakker en de supermarkt. De mensen waren enthousiast: er was spektakel en ambiance geweest, heel wat volk (ze waren hun buurman tegengekomen!) en ze hadden ook nog gegeten en gedronken. Waar kom je dat tegen? We hebben dan hun contactgegevens opgenomen, om hen te informeren over

een volgende keer. En de volgende keer komen ze terug als ze weten dat het goed gaat zijn, en vinden ze het ook OK om een kaartje te kopen. Maar om dat te blijven doen, regelen, communiceren en organiseren heb je op termijn een betaalde kracht nodig.’

Weerstand

‘Ik weet wel dat het niet eenvoudig is. Er zijn alerhande weerstanden. “Onze voorzitter doet dat nu, en die is gepensioneerd, waarom zouden we daar iemand voor aanwerven?”. Wel, ten eerste omdat de voorzitter misschien extra meerwaarde heeft als hij daar met de mensen kan bezig zijn, maar vooral omdat iemand aanwerven structureel is. Als die voorzitter die dat als vrijwilliger doet om één of andere reden afhaakt, en je vindt niemand die hetzelfde doet op dezelfde basis, dan verdwijnt het en kan de club op het zelfde niveau misschien niet verder. Als een betaalde kracht niet verder kan, is de structuur daar om een andere betaalde kracht in de plaats te zetten. Het zelfde geldt voor een speler overigens. Ik zie een aantal zware blessures. Bartosz Kedziora, Bram Dewit,... Dat is heel spijtig voor die jongens. Hebben ze voldoende rust? Maar vooral: als het profspelers geweest waren werd hun salaris doorbetaald door de mutualiteit en de arbeidsongevalverzekering, zodat de club de speler naadloos kon vervangen door een andere profspeler (ze zijn

tegenwoordig overal te vinden, ook voor korte contracten) en hoefde de club er sportief niet onder te lijden. Nu riskeert een club bij voorbeeld de BENE-League te missen door een belangrijke blessure op een fout moment. Een gelijke investering door alle clubs wijzigt ook de verhoudingen tussen de clubs niet. Het doel van de Stuurgroep Topsport is om wat ik noem “de cursor” correct te plaatsen. Waar zetten we die voor de timing, waar zetten we die voor het minimumsalaris? Wat leggen we op qua taakinfilling? Want als de betaalde kracht onmiddellijk wordt ingezet om een heel aantal operationele taken van vrijwilligers over te nemen gaan we niet vooruit. En let op, in Frankrijk hebben we ook geen omelet gemaakt zonder eieren te breken, hé. Bij de dames spelen ze met 10 in plaats van met de beoogde 12. De andere clubs halen het budget niet. De ProD2 speelt met 13 ipv met 14. Bordeaux werd naar 3de klasse gestuurd, omdat hun dossier niet correct was. De licentiecommissie is hard, maar anders is het einde zoek. De trainers staan momenteel ook niet te springen om in een profstatuut te stappen. Wat als ik ontslagen wordt? Maar dat is de huidige generatie. Thomas Cauwenberghs volgt nu de trainersopleiding in Frankrijk. Er zal ook een nieuwe generatie trainers komen die wel voor een profcarrière als trainer kiest. Die heb je nu reeds in Nederland.

Ook bij de bonden gaan een aantal traditionele denkpatronen doorbroken moeten worden. Ik ken geen ‘taalgrens’, en ik wil hem ook niet leren kennen. “On est tous handballeurs”, dat is mijn devies. Maar ik geloof er rotsvast in dat voortgang in België mogelijk is. Kijk naar jullie volleybal. Ik zag op de televisie dat er 13.000 toeschouwers waren voor de Bekerfinales. In Frankrijk is het net omgekeerd. Handbal trekt volk en volleybal niet. En dat voor twee buurlanden. Het wil zeggen dat het dus een kwestie van strategie en aanpak is. Het werk dat op de plank ligt is dus, zoals ik gedacht had, aanzienlijk. Maar iedereen blijkt vragende partij te zijn om te stijgen op de Europese ladder. Momenteel staat België ongeveer 35ste. Enkel de opstap naar meer professionalisme zal daarbij helpen.

Red Wolves

Guy Petitgirard stelde het programma op voor de Red Wolves in de aanloop naar de kwalificatiewedstrijden tegen Cyprus (in Herstal op 2 mei) en Griekenland (in Hasselt op 10 juni).

Petitgirard: ‘Ik heb de spelers uitgedaagd, op en naast het veld, ik heb ook enkele ongemakkelijke trainingsdata toch gehandhaafd. Om te zien in welke mate de spelers gemotiveerd zijn voor de nationale ploeg. Daaruit blijkt ook hun motivatie om stappen vooruit te zetten met het handbal.

Italië - België eindigde op een gelijkspel in Fondi

Ik ben relatief tevreden. Toch zal ik de pure coaching niet zelf doen. Yerime Sylla blijft, zeker voor deze campagne, aan boord als coach. Ik zal het sportief en structureel management doen, als technisch directeur. Dat heeft een heel aantal voordelen, voor alle partijen. De flow, het acquis van de vorige campagne kan blijven bestaan en ik kan een zekere afstand behouden. Het was haalbaar met Cesson/Rennes omdat we niet moesten spelen begin November. Toen zijn we wel naar Italië geweest, om er twee stevige oefen-interlands te spelen. Een goeie stage, in wedstrijdomstandigheden: volle zaal, arbitrage die wat tegenzat, zeer leerrijk. We verloren met één doelpuntje de eerste wedstrijd en speelden de tweede gelijk. Kwalificatie voor de EK play-off moet in deze groep het doel zijn.'

Groot evenement

Frankrijk zet de laatste jaren in op grote evenementen, en steekt de hand uit naar België.

Petitgirard: 'Ja, dat is zeker. We hebben gemerkt dat bij elk groot evenement dat we organiseren, ons ledenaantal een stevige duw naar boven krijgt. Dat wordt nog versterkt door de prestaties van onze nationale ploegen. We hebben het WK heren georganiseerd in 2005, het WK dames in 2007, we organiseren het WK 2017 bij de heren en het EK 2018 bij de dames. Maar de tendens internationaal is om grote evenementen over meerdere landen te organiseren. Wij kijken daarom

naar Zwitserland en België om dat samen met ons te doen. Wij hebben de knowhow, en we zijn bereid om de overheadkosten te dragen, zoals de kosten voor de bid. Jullie zouden enkel je eigen poule organiseren. Het is een mooi aanbod, want ik denk niet dat het voor België haalbaar zou zijn om een volledig EK of WK te organiseren. Hier neem je enkel wat voor jullie interessant is. En je bent rechtstreeks geplaatst, wat je toelaat om je er lang op voor te bereiden. Voor jullie handbal is het cruciaal om uit de kelder te komen. Het is daar misschien gezellig en veilig, maar de lucht wordt er muf, vrees ik. Met de BENE-League heb je het hoofd buiten gestoken, dat is al iets. Maar hier sta je op het perron. De trein passeert en hij stopt. Je kan opstappen en vooruit gaan, of op het perron ter plaatse blijven trappelen. Ik denk dat jullie nu al een tijdje op het perron staan. Maar het is in de eerste plaats belangrijk dat de hele handbalwereld inziet dat als we met de handbalsport in België vooruit willen, dat soort perspectieven belangrijk zijn. We hebben te weinig exposure, gebrek aan bekende handbalgezichten, misschien ook gebrek aan perspectieven om sponsors te benaderen etc, wel dan moet je je die mogelijkheden verschaffen. En hier denk ik dat de Franse bond, die bereid is haar schouders onder de ontwikkeling van het Belgisch handbal te zetten, een mooi aanbod doet.

Dank je Guy, en succes!

David Van Dorpe

LEEF JE DROOM

RED WOLVES PRESENT

BELGIË - CYPRUS

Kwalificatiewedstrijd Euro 2018

Zaterdag 2 mei 2015 - 20h00 / LA PREALLE - HERSTAL

www.redwolves.be

